

Barcelona (Edició vespre)	3	ptes. mes
Barcelona (Edició matí)	2	
Pontreia	7	50 c.
Amèrica i Filipines	8	50 c.
Unió postal	25	

La Veu de Catalunya

EL SABÓ EN LA HIGIENE BUCAL

Voler raspallar un òrgan tan delicat com la boca sense sabó és una cosa més absurda que fregar-se el cos amb un líquid i una esponja molt aspra. Veus a qui un dels secrets de l'èxit mundial de la Crema Dental Científica «KOLYNOS».

Temps ha que ementa dentistes i metges prescriuen l'ús del sabó per a la neteja de la boca. Però usar només el sabó no és agradable ni és suficient.

El Dr. Jenkins, amb la seva invenció «KOLYNOS» va reunir agraïment i profecia. Va demostrar científicament que el sabó actua per netejar i eliminar les matèries destruïdes, degenes i dissoltes per l'acció del dentífric. Els altres components de la fórmula produeixen el coeficient «Rideal Walker» de 13, que destrueix els més perniciosos microorganismes en pocs segons.

Consulteu al Dentista i al Metge

Agència Importadora: STEVENSON, BONET i C.º, Agents S.S. - Barcelona

CREMA DENTAL CIENTÍFICA

KOLYNOS

Banca Marsaus, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Catalunya, 3-4

BARCELONA

Direcció telefònica:

MARSANBANK

Apartat de Corrons núm. 1

Telèfons números: 4530 A

4531 A

4532 A

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

Ronda Un-

iversitat 20,

CONCURSOS DE D'ACÍ I D'ALLÀ

Havent estat sol·licitat per part de bon nombre d'artistes dibuixants i fotògrafs — alguns d'aquests professionals que hi pendran part FORA CONCURS — que sigui allargat el temps d'admissió dels treballs destinats als concursos convocats pel nostre Magazine per a premiar la millor portada per a D'ACÍ I D'ALLÀ i la millor col·lecció de sis fotografies de dames i damiselles catalanes, l'EDITORIAL CATALANA ha accedit a aquest precat per entendre que el termini concedit primitivament era excessivament curt, com per poder donar una major importància a aquestes dues manifestacions que tan ben rebudes han sigut pels nostres artistes.

Per tant, doncs, de complaure els que s'han dirigit a nosaltres, es fa avinent als interessats i a tots els artistes en general, que QUEDA ALLARGAT EL TEMPS D'ADMISSIÓ DE PORTADES I FOTOGRAFIES DESTINADES ALS CONCURSOS DE D'ACÍ I D'ALLÀ FINS EL DIA 31 DE L'ACTUAL MES DE DESEMBRE.

Nonell Germans

DANVI - VALORS - CUPONS

Rambla del Centre, 18

LOCALS

Observatori Meteorològic de la

Universitat de Barcelona.—Dia 14

de desembre de 1923.

Hores d'observació: A les set, a les

treze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar:

765.4, 767.9, 768.4.

Termòmetre sec: 6.9, 9.7, 9.8.

Termòmetre humit: 5.2, 7.2, 5.8.

Humitat (centèsimes de saturació):

75, 67, 73.

Direcció del vent: E., NNE, N.

Velocitat del vent en metres per se-

gon: 2, 2, 6.

Estat del cel: Quasi seré. Tapat.

Classe de núvols: St.C., St.K. i

St., Nb.

Temperatures extremes a l'ombra:

màxima, 10.5; mínima, 5.5; mínima prop

del sol: 3.4.

Oscil·lació termométrica: 5.0.

Temperatura mitja: 6.0.

Precipitació aigua, des de les set

del matí del dia anterior a les set del

dia de la data, 0.0 mm.

Recorregut del vent en igual perí-

ode: 53 km.

Observacions particulars: Pluviosc.

El director, E. Alcòb

— Sucre Sastre i Marqués, especí-

fio contra els cucs i purga els nens.

A la plaça d'Antoni López, l'auto

1748, atropella a Maria Querol Guar-

diola, de 38 anys, el seu fill Anto-

ni, de quatre anys, causant a la pri-

mera contusió i erosió al colze esquer-

re, i exoracions al nas del noi.

Vaixelles

PORCELLANA

J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

Al carrer Nou de la Rambla, l'auto

número 7388 B, atropella la noia

Florentina Barbé Pita, de vuit anys, causant-li erosions a la cama es-

querra.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

A la plaça del Bonicós un carro, que va fugir, aixafà els dits del peu dret a Rosa Masip Peres, de 59 anys.

-JOIES VILANOVA Unió, 6

Dijous, durant la festa i fra de Santa Llúcia, Lluís Verdú Lafont, de 19 anys, estava molestant les dones que transitaven per allí. Dos guàrdies intentaren detenir-lo, i oposà forta resistència en tal forma que un dels guàrdies rebé lesa al canell i l'altre tingué el basco. Fou detingut i conduït a la Delegació.

Pels mateixos motius fou detingut Joan Baptista Bodega.

Dintre l'escala d'una casa del carrer de Torre Malians, Josep Guàrdia Domenech mogué un gran escòdol i pegà a Dolores Bon Aragones. Foren conduïts a la Delegació.

Al carrer de Migdia, Manuel Pérez Villa, de 48 anys, fou agredit, no sap per qui, i li causà una ferida contusa a la regió parietal esquerra.

A la Casa de Socors fou auxiliat Josep Rodríguez Rey, de 42 anys. Se li produí tal hemorràgia interna que li ocasionà la mort als pocs moments.

A la plaça de Catalunya, davant de l'Hotel Colón, Josep Pijoan Morón, de 45 anys, va caure de la vorera i es fracturà el braç esquerre.

A instància del cobrador d'un cotxe de tramvia núm. 52, fou detingut Vicens Berenguer, per haver-lo insultat i amenaçat dintre del tramvia.

Al carrer d'Escudellers, un carro que no se sap de qui era, atropella a Maria Botet Campoma, de 85 anys, i li causà ferida contusa a la regió parietal esquerra.

El mestre de Barcelona ha fet remesa al governador, d'un permigi d'homenatge al Rei, amb motiu del seu recent viatge a Barcelona.

El governador el trametrà a Madrid.

- APRENENT

català, que guanyarà dotze duros al

dia, és destit. Escritura indicant-ent

referències a LA VEU, número 3.553.

El dijous dia 29 de novembre d'últim anava d'excursió, per la muntanya de Sant Pere Màrtir, un col·legi de nois, i en arribar prop de la Font del Lleó, al carrer de Panamà, un gos rabós mossegà diversos nois del dit col·legi.

Com que tal vagada els professors no s'adonaren de tal cosa, es orda l'atenció al pare dels nois del dit col·legi que realitzà l'excursió, perquè portin els nois mossegats a vacunar-los contra la ràbia.

Havent-se de proveir el càrrec de quirit per la Comissió Permanent de la Junta Provincial de Sanitat, per al servei sanitari, poden sol·licitar-ho tots els que ho desitgin, a la Secretaria de la dita Comissió instal·lada en les Oficines de la Inspecció Provincial de Sanitat, durant el termini de vuit, presentant a la vegada la proposta oportuna.

Al carrer de Selmeron l'auto 10093 B, atropella al noi Alexandre Gareda Ruben, de sis anys, i li causà hematoma a la regió occipital i erosions a les cames.

A l'entranç del carrer de la Princesa toparen dos carros, i un dels cavalls resultà amb el «casco» partit i per tant no podia caminar. Fou retirat, pujant-lo dalt d'un altre carro.

Al carrer d'Alvarez, Josepa Comas Dejarque, de 18 anys, anava venent escaroles sense permís. El guàrdia l'interinà que el seguí cap a la Delegació i ella s'hi negà, i s'insolentà amb paraules indecenes i llançant les escaroles a terra les va trepitjar i fou movent un gran escòdol.

Fou aconduïda a la Delegació i se'n donà part al jutjat.

Avui, a dos quarts de set de la tarda, en el Saló d'actes de l'Ateneu Barcelonès, Canuda, 6, se celebrà una sessió en homenatge al professor Charles Richet, en la qual el doctor Angel Pulido exposarà els interessants treballs de l'esmentat savi, especialment els que tracten sobre les famoses investigacions de la ciència de la Metapsíquica, donant a conèixer el discurs pròleg sobre la labor científica de Richet que ha escrit per aquest acte el doctor Jaume Ferran.

L'Ateneu Obrer del districte segon, Mercaders, 38 i 40, celebrarà una sessió íntima d'art, diumenge, dia 16, a les deu de la nit, a la sala d'espera, presentant-hi part d'Antoni Busquets (piano), Montserrat Moner (piano), Antoni Sabatés (piano) i Manuel Rich (violoncel).

A la sessió privada que l'Acadèmia Catalana celebrarà avui a les set de la vetlla, serà posada a discussió la conferència que sobre el tema «Concepte filosòfic de l'innata», va donar la sessió anterior l'Acadèmia superintendental En Francesc Ribelles.

Demà En Francesc de P. González Palau, tècnic de cotons, donarà una conferència en all'gran institució, a les onze del matí, a l'Acadèmia Cots, Arco, 10, desenvolupant el tema sobre les Borses de cotó, principals països productors i mercats reguladors més importants del món.

Quaranta hores: Avui, a l'església parroquial de Sant Cugat, Flores d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de sis de la tarda.

Demà, a la Capella del Reial Col·legi de Nostra Dona de les Escòles Pies (carrer Diputació).

La missa d'avui: Del dia, color blau.—La de demà: Domicini 14 d'Adveniment, color morat.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona del Trànsit, o d'Àngel, a Santa Maria del Mar.—Demà, Nostra Dona del Carme, a les Jerònimes, a Santa Anna, o a Santa Maria del Mar.

Adoració nocturna: Avui, Torn de Sant Miquel Arcàngel.—Demà, Torn de la Sagrada Família.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de Santa Teresa, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia).—Demà, Torn de la Verge del Carme, a la mateixa capella.

I especialment les operacions a termini, conegudes amb el nom de Futurs, explicant i demostrant pràcticament la Fulla de cotització i els molts càlculs a que dona lloc, inaugurant-se seguidament la Borsa de contractacions.

Per últim s'oferirà als assistents, un extracte de la conferència.

Demà, a les onze del matí, el taquígraf, En Josep Rius, donarà una conferència a l'Acadèmia de Taquígrafia de Catalunya (Palau, a entresol), desenvolupant el tema «Aplicació del mètode de l'Acadèmia a l'idioma francès».

Amb motiu de l'evacuació del reclos de la presó Cellular, el dia 11 de novembre d'últim, Pere Bayona Costa, ha estat obert expedient pel magistrat En Josep Carrasco Reyes, que fou nomenat jutge especial, essent auxiliat pel relator-secretari don Joan Ferratges, els quals en llur comissió han de cercar la culpabilitat que pot tenir algun dels empleats d'aquell establiment en la fugida de Bayona, més aviat per negligència que per complicitat, segons versions que han circulat pel Palau de Justícia.

Fins avui porta el senyor Carrasco rebudes diverses declaracions i efectuades algunes inspeccions oculars.

No obstant l'expedient obert, continua actuant el jutge de la Universitat en la causa criminal que s'instreuix amb motiu de la dita fugida.

Es diu que de les accions pràctiques d'últim, pels elements jutges, l'especial i el de la Universitat, aviat s'aconseguirà la captura del pres.

Al carrer del Vidre, un gos mossegà a Adelina Gironella d'Alfonso, de 38 anys, causant-li ferides contuses al dit polze de la mà dreta.

L'auto-camió 600, guiat per Josep González Zarza, de 35 anys, anava amb l'escapellat, omplint de fum tot el carrer. Un guàrdia urbà el va reconvenir i el xofer contestà insolent i grogolerament.

Fou conduït a la Delegació.

Al carrer de Marian Aguiló (P. N.), l'auto-camió 6.312 B, va atropellar a Vicens Martínez Belar, de 30 anys, i li causà contusions a l'espatlla.

Dalt del carro número 13, d'Hospital, de la neteja pública, hi anava Valerià García Prades, de 24 anys, i en trencar-se una de les rodes i caure es va causar contusió i erosions als braços i cames.

Un carro que portava bigues de fusta pel carrer de Mallorca, en passar el tramvia d'Horta, s'hi arrembà tant que causà erosions i contusions a les cames de Joan Manquillo Lobo, de 88 anys, el qual anava a la platja de mar.

Per les atencions que dispensa als comissionats francesos que vingueren a visitar l'Exposició Internacional del Moble, el govern francès ha concedit la Legió d'Honor al capità general N'Emili Barrera.

També hi ha estat concedida la creu de cavaller de la mateixa Orde al tinent coronel d'Estat Major, En Marian de Rivera, ajudant de camp del marqués d'Estella.

El capità general N'Emili Barrera, visità ahir el matí, en les immediacions del castell de Montjuich, les escoles pràctiques del quart regiment de sapadors minadors.

La Societat Protectora d'animals i plantes de Catalunya, efectuarà una visita al Parc de la Ciutadella, el vinent diumenge, a dos quarts de deu del matí, per tal d'apreciar la possibilitat dels colons repoblats a les cavaleries municipals, amb la cura del estab oficial de la guàrdia urbana, encarregat de la secció muntada En Félix Torribia, el qual topant amb la incultura de part dels que visiten aquells llocs i distingsen espantant i fent fugir a les formoses aus, ha aconseguit amonissió a l'extrem de col·locar-les al nivell de les d'altres capitals de l'estranger, on la domesticació dels colons és l'admiració de propis i estrangers.

A dos quarts de deu en punt del matí, se subministrarà el menjar als colons, reunits-se als membres de la Protectora en el passeig, davant de les cavaleries de la guàrdia muntada, invitant-se a presenciar l'acte als amants de la cultura i professionals i aficionats a la fotografia.

Quaranta hores: Avui, a l'església parroquial de Sant Cugat, Flores d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de sis de la tarda.

Demà, a la Capella del Reial Col·legi de Nostra Dona de les Escòles Pies (carrer Diputació).

La missa d'avui: Del dia, color blau.—La de demà: Domicini 14 d'Adveniment, color morat.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona del Trànsit, o d'Àngel, a Santa Maria del Mar.—Demà, Nostra Dona del Carme, a les Jerònimes, a Santa Anna, o a Santa Maria del Mar.

Adoració nocturna: Avui, Torn de Sant Miquel Arcàngel.—Demà, Torn de la Sagrada Família.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de Santa Teresa, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia).—Demà, Torn de la Verge del Carme, a la mateixa capella.

—Espanya.—Ja, 14, 1923.—Ria Jorja en valet, Jerusalem, Palestina, Jorja, Jorja, a demanar-li: «Ei, qui és?» El contestà: «Jo no sé el cristià, «com és doncs?»

«¿preguntes—Ria Jorja?», diu: «No el sé» «Ei, el cristià?», «No, respon, Jorja» li diuen: «Qui és? per donar una resposta a qui ens han enviat? Qui és el cristià de la matèria?», «Jo sé—Ja, qui és el cristià?» en el desert: Aplacen el canó del cristià, tal com va dir el profeta Isaies. Enviats com eren d'una altra terra, si té no és el cristià, ni el cristià, ni el cristià: Jorja, de resposta: «Jo sé batre en aigua: veia de Santia, és un a qui vosaltres no coneixeu. Darrera meu té i és primer que jo, del qual no sé si de desfer la correa del calçat».

Alxó passà a Betel, a l'altra banda del Jordà, en Joan batelava.

(De la «Fulla Domicini» de Barcelona).

Parroquia de Sant Pau del Camp de Barcelona.—Demà, els socis del Patronat de l'Orde del Centre de Sant Joan tindran Comissió general a les vuit del matí amb prèdica preparada pel rector.

A les deu, missa canònica: A les onze, visita a la Mare de Déu de Montserrat; A les dotze, explicació d'un punt doctrinal pel rector.

A les tres de la tarda, Catecisme per als nois i noies; a dos quarts de cinc, Rosari; visita al Santíssim; a les vuit, missa en honor del Sagrat Cor, sermó per mossèn Miquel Anglès, vicari, benedicció i rector.

Tot seguit reunió de «lectors» de l'Apostolat de l'Oració i de l'Orde de les Missiones.

Solemnia festa que dedica a la Immaculada el venerable Tercer Orde i Arzobisbat de Sant Joan de la Creu, a l'Orde de l'Hospital de la Santa Creu.

Demà.—Matí, a les vuit, missa de Comissió general, amb prèdica preparada pel Rector. Torna de Barcelona, a les vuit, missa de la Congregació. Durant la missa i distribució del dia Eucaristia, el cor de V. T. O. cantarà acompanyat mossèn.

Tarda, a dos quarts de sis, Ros del Sant Rosari, vesticions i professions i cant del Tercer Orde, per l'escala de la Verge de Montserrat de l'església dels Santa Just i Pastor.

A continuació canterà les glòries de Maria el Dr. don Josep M. Llorens, canonge de la Seu de Barcelona.

Acabada el sermó s'organitzarà la processó que recorrerà el pati de l'Hospital, tot resant el sant Rosari i cantant-se algunes cançons. De retorn a l'església, a les vuit, missa, en honor de la Benedicció Papal, acabada la funció amb el besaman a la Verge Immaculada.

—Convent de Maria Reparadora.—Les seves seccions de l'Adoració al Santíssim, tindràn una de les seccions de l'Orde, dirigit pel reverend pare Ramon Ordóñez, sacerdot jesuïta.

Al matí, les deu i a la tarda a dos quarts de cinc.

—Església de Maria Reparadora.—L'Arzobisbat de Nostra Dona del Perpetu Socors, celebra els seus cultes mensuals, diumenge, a les vuit, missa de Comissió general amb prèdica.

Parroquia de Sant Agustí.—Demà, diumenge, al matí es diuen misses a les hores de costum. A dos quarts de cinc, exercici de l'Orde de la Verge de la Puríssima. A les vuit, Comissió general de l'Apostolat de l'Oració. A les deu, missa canònica i a les dotze, missa de la Verge.

Tarda, a les tres, Catecisme, i a les cinc, exposició del Santíssim, funció de l'Apostolat de l'Oració i sermó pel reverend doctor Ramon Mirer.

Parroquia de Santa Maria de l'À.—Demà, diumenge, la primera i les altres cada mitja hora, a la Capella, a dos quarts d'una.

Al matí, a les vuit, missa de la Verge de la Verge i a les dotze, missa de la Verge de la Verge.

Parroquia de Santa Maria de l'À.—Demà, diumenge, la primera i les altres cada mitja hora, a la Capella, a dos quarts d'una.

Al matí, a les vuit, missa de la Verge de la Verge i a les dotze, missa de la Verge de la Verge.

Parroquia de Santa Maria de l'À.—Demà, diumenge, la primera i les altres cada mitja hora, a la Capella, a dos quarts d'una.

Al matí, a les vuit, missa de la Verge de la Verge i a les dotze, missa de la Verge de la Verge.

Parroquia de Santa Maria de l'À.—Demà, diumenge, la primera i les altres cada mitja hora, a la Capella, a dos quarts d'una.

Al matí, a les vuit, missa de la Verge de la Verge i a les dotze, missa de la Verge de la Verge.

Parroquia de Santa Maria de l'À.—Demà, diumenge, la primera i les altres cada mitja hora, a la Capella, a dos quarts d'una.

Al matí, a les vuit, missa de la Verge de la Verge i a les dotze, missa de la Verge de la Verge.

Parroquia de Santa Maria de l'À.—Demà, diumenge, la primera i les altres cada mitja hora, a la Capella, a dos quarts d'una.

Al matí, a les vuit, missa de la Verge de la Verge i a les dotze, missa de la Verge de la Verge.

Sorliren cap a Madrid els ducs d'Almenara.

Demà, dia 16, Santa Alícia, celebra els seus dies la senyoreta Ferrer Vidal Llauredó.

Les representacions al Gran Teatre del Liceu, constituïxen la nota predominant de la vida de societat barcelonina. Dijous, amb motiu de la «Serena d'Honore» de la triple senyora Hidalgo, la sala d'espectacles estava brillantíssima, veient-se llogats i bntiques totalment ocupades per les més conegudes famílies de la nostra aristocràcia.

La senyora Elvira Hidalgo fou molt aplaudida en cantar diferents cançons, i especialment en «Lo que et diria», del mestre Morera, que ha guanyat de repetir davant l'ovació de què fou objecte. Fou obsequiada amb alguns presents i moltes cistelles de flors.

La pròxima setmana, es prepara força interessant per als concurrents al teatre de l'Òpera. Estrena de l'òpera russa «Korantchina» i debut dels artistes Campaña i Palet amb «Un Ballo in Maschera». És de preveure que aquests esdeveniments donaran

AL TIVOLI

«Dona Francisquita» comedia lirica en tres actes en prosa de Lope de Vega, i escrita en vers per Federico Romero i Guillermo Fernandez Shaw; musica del mestre Amadeu Vives.

L'«èxit» de «Dona Francisquita» a Barcelona podria ja per endavant donar-se per descomptat. El mestre Vives, al qual les ansies de gloria el portaren a Madrid en la seva carrera teatral, és aquí sempre estimat, i els èxits seus que aquí es confirmen també el mestre els agraeix. La expectació en conèixer la darrera producció del mestre català, a Madrid tan exaltada, era grandíssima, de tal manera que les localitats i entrades per al dia de l'estrena s'esgotaren de bona hora. L'aspecte de la sala del Tivoli, la nit del dijous, era imponent amb la gentada que omplia tots els pisos. Tot just començada la representació es notà certa reserva per part del públic, que semblava voler veure el mestre i no el millor del seu saber. L'ambient local de la comèdia, molt ben reflexat en l'escena, tampoc, en les circumstàncies actuals, disposava gaire a l'entusiasme de la gent nostra. Si bé el primer número de la partitura fou acollit amb un aplaudiment fred de cortesia, la peça següent, un quartet d'inspiració graciosa i justa d'expressió, agradà amb més franquesa i es guanyà el primer «bis». Però En Vives, compositor del teatre i dels seus efectes més brillants, presentà després de la resol d'una peça concertant que fa vessar l'entusiasme a tota la sala. L'autor és cridat a l'escena, esclata una xarxosa ovació, i la peça es repeteix. La victòria estava guanyada. El primer acte deixa, per tant, completament satisfet l'auditori, el qual es lliura del tot a la força dominadora d'aquella música plena de color i de sabor popular, d'inspiració generosa, de ritmes seductors i construcció, sobre tot amb un remarcable dels més trauens, on hi campegen l'ordre asserenat i el gust inflexible. Malgrat la inseguretat d'una orquestra a darrera hora improvisada, hom reconeix, encara, la valor d'una instrumentació treballada ben amorosament i que mai arriba a eixordar.

L'acció de la comèdia, basada en «La discreta enamorada» de Lope de Vega, no podem dir les modificacions aplicades a l'obra lirica dels adaptadors, però al segon acte un més franc desenvolupament. Algunes escenes còmiques entretenien l'espectador i donen varietat i animació al quadre. Els personatges prenen aquí més relleu, sentint-se per llur encert els caràcters ben dibuixats de la protagonista, de Fernando, del pare d'aquest, d'Aurora la Beltrana i també el de l'amor Cardona que supleix en «Dona Francisquita» el criat troç de bellugadís del teatre clàssic espanyol que manegant encerralla l'acció vers el seu desenllaç. Com peces culminants d'aquest acte segon podem citar el duo de Francisquita i Fernando, d'una fina i ben distingida, l'altre duo de Fernando i Aurora, més apassionat i vigorós que l'anterior, i el quintet que segueix, molt ben tractat musicalment. El segon dels dos esmentats és d'un bellet extraordinari, constituint en tots sentits el número més important de la partitura. L'ovació que esclatà al final d'ell, obligà la presentació d'En Vives a l'escena, començant de nou la seva audició que es fa escoltar amb major interès encara.

Caldrà dir, no obstant, que no hi ha cap número desmereïdor en «Dona Francisquita», i si bé el chor de notables, al començament de l'acte tercer, desdiiu un xic del caràcter general de l'obra, l'escena del ball popular, en el quadre següent, és d'una atracció poderosa, i malgrat l'hora avançada de la nit el públic feu repetir per tres vegades l'«excecid» «Canço del Marabú». Tot molt caràcter, així mateix, la bonica cantarella que entonen alternadament Francisquita i Fernando en reconèixer la comèdia, però, tantament, molt d'interès a l'acte darrer, endivia ja el seu desenllaç. Això refreda quelcom l'entusiasme general del públic, el qual no deixa, de totes maneres, d'aplaudir al final i ovacionar el mestre Vives, junt amb l'autor del llibre, el director d'orquestra i els principals artistes.

«Excecid» de l'obra hauria pogut ésser més brillant, malgrat la seva força, que havia creat a Madrid «Dona Francisquita», el paper de la protagonista fou ben defensat

per la senyoreta Hidalgo, a la qual se l'aplaudí justament. També indisposat el tenor Casanave, aquest cantà solament el primer acte, substituint-lo en el restant de l'obra el tenor Ponce, artista de condicions i veu timbrada que posà tota la seva voluntat en el paper de Fernando. La senyoreta Raga (Aurora la Beltrana) digué amb molta passió el seu paper, escoltant en el duo del segon acte l'ovació més vibrant de la nit. Afeïrem, encara, l'excel·lent Cardona que representà el senyor Palacios, i el bon encert del tenor Güell en el paper de Don Matias. Els altres artistes secundaris molt discretament el conjunt, que resultà d'una animació ajustada. Els chors estigueren superiors a l'orquestra, de la qual hem senyalat ja les deficiències, si bé és d'esperar que milloraria la interpretació en les representacions successives.

La presentació escènica fou ben cuidada, sense oferir cap nota sobresortint.

El dispost de poc temps no ens permet estendre'ns més sobre la nova partitura del mestre Vives. Ella ens porta el record de les produccions millors que li han valgut a l'eminent músic la gloria guanyada arreu. Volem esmentar, d'una manera especial, el seu «Don Lucas del Cigarral», amb qual obra s'empara «Dona Francisquita» pel color i elegància d'estil. En inspirar-se aquí en la música popular espanyola, utilitzant la cadència de les seves melodies i el ritme de les seves danses (tal com ho havia fet mig segle enrera el mestre Barberí, amb un art insuperable i un sentiment dels més personals), el mestre català ha pogut donar en aquesta ocasió una ben profitosa lliçó als seus confreres de Madrid, senyalant la vera regeneració de la sarauella, que no ha cessat pas el patró en les novetats exòtiques que desfiguren sempre el caràcter genuí de raça. — S.

La protecció a la infància

INSPECCIO
En l'expressió arribaren ahir al matí de Madrid el doctor Pulido i el marqués de la Vega de Retillo, encarregats de realitzar una inspecció en el funcionament de la Junta de Protecció a la Infància.

Ahí mateix van visitar el governador.

La inspecció de la Delegació d'Hisenda

DECLARACIO DELS PROCESSATS
Ahir van declarar davant del jutge 14 funcionaris de la Delegació d'Hisenda, processats amb motiu de l'expedient instruit per defraudació. Avíu segurs les declaracions.

Final ara cap dels processats ha entaulat recurs d'alçada contra l'acord del jutge.

La inspecció de l'Ajuntament

EL JUTGE ESPECIAL
Són ja en poder del jutge especial senyor Nieto els documents que tenia interessats de l'Alcaldia per a procedir a la instrucció de les diligències convenientes respecte a les denúncies que la pròpia Alcaldia formulà davant del fiscal de S. M., en virtut dels oficis rebuts de la Comissió inspectora de l'Ajuntament en què que fa referència als concerts dels arbitris «ad valorem».

A la Secretaria del senyor Usara s'hau rebut tota la documentació referent als concerts gremials que la Comissió inspectora de l'Ajuntament ha considerat que no s'ajusten a la legalitat.

La setmana entrant començarà d'actuar el jutge especial, prenent declaració als interessats.

EL QUE DIU L'A B C

Ha estat molt comentada aquesta informació que publica l'«A B C» i signa el seu corresponent a Barcelona:

«Persona que per el cargo que despenja puede estar bien informada, nos ha manifestado que la Comisión inspectora del Ayuntamiento de Barcelona habra de dar por terminada su misión sin obtener un resultado satisfactorio, salvo en lo que se refiere a los concertos de arbitrios, de que estos dias se habla, y acerca de los cuales, por otra parte, se cree dudoso

quins llaïvis he escoltat paraules que em xulien a les orelles nit i dia, no era la «senyoreta» freda i desdenyosa que per allà conèixen.

Quanta raó tenia el teu home dient-me que feia mal en pòndre's seriament a la filla de l'America. Mes jo la trobava tan hermosa.

«Fins aquí posat desdenyos que com gran defecte li retreien, era als meus ulls un nou encis, adelantant-li el casament d'ell paraules nesces, protestes interessades que tots los joves se creien forçats de dirigir-li».

«Prou l'havia reparat sovint afeble senzilla.

«Confessa, Nena, que la tarda, aquella de la herenada fou per a tots vosatres en extrem afeble, me digues haver-ne quedat empenhada».

«Ara em faig càrrec que sols s'humanitzava amb gent que creia ser-li inferior, gosant-se en deixar los embadallats de sa gentillesa.

«Amb mi fou lo que fou, per l'estranysa mateixa de mon viure, que no calia dir que per ella cosa alguna, existint fora d'aquell perpetu compliment, d'aquella xerrameca tanta de les ciutats petites.

«Fou verament dona, oblidà axioms Salvatòrics... per sorpresa, per circumstàncies de lloc, de temps, d'ocasió, tot forçat, tot casual... lo cor no hi tenia gran part, la voluntat no hi tenia gaire».

«Per més que devagades pletioja sa causa, per més que rumio, m'aturó i la condemno davant les proves».

«Has de saber que quan tu era a Tarragona, pel teu casament, aquell home n'havia eixit per un viatge del qual «mai més tornaria».

«Ella m'assegurà haver-li ot jurat... no obstant, devia haver anat no gaire lluny, puix venint de no sé on, comparegué a la mateixa fonda en que s'allotjava la meua amiga Paulina.

«Respectatres les objeccions, filles de «ta naturalesa se semblaria impossible».

«També m'ho semblava a mi, tampoc hauria mai cregut jo, que sota aquell semblant de sinceritat s'amagava tanta negror.

«També em sembla quan hi penso, a dir, sempre que la criatura de

que el juez especial designado pueda hacer nada práctico.

Como antes dijimos, la Comisión no ha enviado todavía al Juzgado los expedientes instruidos.

Nos dicen que aun existiendo el convencimiento moral de que se han hecho en el Ayuntamiento de Barcelona negocios escandalosos, las apariencias legales han quedado perfectamente cubiertas, y que sólo en algun asunto aislado, quizá en el que afecta a la Exposición, podría hacerse alguna cosa».

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

rer del Marqués del Duero, demandant, li diners.

Ha estat detinguda Maria Sánchez, que estava reclamada pel jutge de Llotja, per un delicte d'estafa.

Al magatzem de gèneres de punt del carrer d'Auzies March, propietat de «Filla de Pere Ventura», van ser robades uns calces del sudit gènere, valuades en 5.000 pessetes.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

NOTICIES DE L'ESTRANGER

EL TRANSIT MUNDIAL

Els pobles ibero-americans i la Societat de Nacions. - Convencions aprovades

La Segona Conferència de Comunicacions i Transít, convocada a Ginebra per la Societat de Nacions, acabà les seves tasques el dia 8 del corrent, aprovant les convencions sobre els ferrocarrils, sobre els ports marítims, sobre el transport en transít de l'energia elèctrica i sobre l'aprofitament de les forces hidroelèctriques situades en els corrents d'aigües internacionals.

Aquesta projectes de conveni havien estat elaborats per la Comissió consultiva i tècnica de la Societat, però la Conferència ha estat l'abst de les disposicions referents al tracte equitatiu del comerç i de tots els Estats contractants.

En el conveni sobre els ferrocarrils, que comprèn una reglamentació simplificada i sistemàtica de les obligacions internacionals per via fèrria, té per principal objectiu aconseguir una més gran uniformitat en els convenis particulars entre Estats, per tal de facilitar el tràfic internacional i omplir així la gran lacuna existent sobre aquest particular en el dret internacional.

Convé assenyalar que és aquesta la primera vegada que un grup d'Estats situats en diversos continents, adopta un Conveni ferroviari. I potser no sigui importat afegir sobre això algunes paraules sobre l'atmosfera que regna a Ginebra. Mentre arren d'Europa es sent, a l'hora actual, una gran inquietud i es nota la manca de recíproca confiança en les relacions dels pobles que la formen, a Ginebra, pel contrari, els representants dels 54 Estats que integren la Societat de Nacions, es reuneixen sovint, animats d'un esperit conciliatori i amb el pesament objectiu d'aconseguir un acord més ho neix a realitzar esforços mancomunats que conduïxin a resultats pràctics.

Així, la possibilitat de la col·laboració entre tots els pobles sense excepció, una gran dosis de mitja confiança i l'esperança de poder arribar algun dia a acord que permeti una satisfactoria millora de les relacions internacionals, tot això es pot dir avui per avui, l'existència gràfica del benestar creat per la Societat de Nacions.

Sobre els pobles ibero-americans, els freqüents congressos de Ginebra són un excel·lent mitjà perquè els diplomàtics de la Península i els ibero-americans es donin exacte compte de la gran transcendència que, per a l'evidència dels seus respectius països i d'altres del món en general, pugui assolir l'acció conjunta davant dels problemes plantejats per la gran guerra. A les reunions del Consell, com en els debats de les Assemblies anuals i en els treballs més tècnics de les diverses comissions de Cooperació Internacional, Radiació d'armaments, Qüestions econòmiques i socials, Higiene etc., els representants d'Espanya, Portugal i Ibero-americana, senten cada dia amb més gran urgència, la necessitat de trobar-se degudament preparats i comptar amb el decidit ajut de l'opinió pública il·lustrada dels seus respectius països per a prendre actituds unànimes que, en molts casos, poden ser decisives, en les nombroses qüestions, la solució de les quals correspon, per obra del Tractat de Versalles, a la Institució de Ginebra. La importància d'una acció conjunta per part del bloc ibero-americà a Ginebra salta a la vista amb només considerar que totes les qüestions són resoltes per votació, i que el bloc ibero-americà compta amb un terç dels vots dels països que actualment formen el total de la Societat.

Les delegacions espanyoles, dit sigui en l'honor, han demostrat des d'un principi, posseir una clara visió de què ha d'ésser el principal objectiu de política internacional espanyola. Les festes organitzades cada any en setembre per la delegació presidida pel comte de Gimeno en honor dels representants portuguesos i hispano-americans, han contribuït notablement a crear a Ginebra un profund ambient de cordialitat i confiança i mutu coneixement, que ha permès, en més d'una ocasió, orientar la gestió comú envers una actuació benèfica per als pobles ibero-americans.

La Conferència de Comunicacions i Transít, dels treballs de la qual en podem comptar abans, ha estat ocasió perquè els delegats espanyols, els nords i don Guillem Brockmann i manqués de Legarda, hagin ofert al grup ibèric una d'aquestes simpàtiques festes, en el transcurs de la qual — tant en els brindis oficials com en les converses de caràcter més íntim — s'ha posat una altra vegada de manifest la ferma i general convicció de què els ibero-americans podrien aconseguir molt en bé de l'ur progress i fins arribar a ésser un factor de positiva vàlua per a l'evolució dels destins del món si saben actuar, en la magnífica plataforma que per a això els ofereix la Societat de Nacions, d'acord a un únic programa sàviament meditat i sistemàticament posat en pràctica.

El dia 8 del corrent acabà les seves tasques la segona Conferència general de les comunicacions i del transít, havent adoptat totes les convencions que figuraven a l'ordre del dia, i signant la convenció sobre el regim internacional de ferrocarrils; la convenció sobre el regim internacional dels ports marítims; la convenció sobre el transport en transít de l'energia elèctrica i la convenció sobre l'aprofitament de les forces hidroelèctriques situades en els corrents d'aigües internacionals.

La convenció ferroviària, destinada a esdevenir la gran carta del regim internacional dels ferrocarrils, preveu una organització per a la millor explotació dels transports ferroviaris i no és dubtos que el món econòmic obindrà notables avantatges amb l'ur aplicació general.

La convenció dels ports en establir el gran principi de la igualtat de tracte respecte a l'accés als ports i a l'ur utilització, facilitarà molt les comunicacions marítimes.

Les dues altres convencions solament contenen principis directius generals facilitant acordis entre Estats encaminats a la utilització en transít de l'energia elèctrica i a l'explotació racional de les forces hidroelèctriques i marquen un nou pas en el camí de la solidaritat i de la col·laboració entre els països.

La conferència ha procedit a la renovació de la Comissió consultiva i tècnica de les comunicacions i del transít, en la qual hi són representats els següents països: Gran Bretanya, França, Itàlia i Japó com Estats representants en forma permanent al Consell de la Societat i Bèlgica, Àustria, Xile, Xina, Colúmbia, Cuba, Espanya, Grècia, Lituània, Noruega, Polònia, Romania, Salvador i Venezuela, com Estats membres de la Societat.

El mandat d'aquests representants durarà fins la celebració de la tercera Conferència.

El servei de l'elèctric ha recaptat durant la setmana anterior la suma de 210.000 marcs or per setmana.

El directors dels ferrocarrils alemanys estan en l'actualitat negociant amb l'administració franco-belga els ferrocarrils per arribar a la completa represa del tràfic.

Les autoritats franco-belgues han concedit l'indult a 32 individus que havien estat condemnats a diverses penes i s'ha permès el retorn de 42 alemanys que havien estat expulsats del país.

LA COMISSIÓ DE REPARACIONS
París, 14. — La Comissió de Reparacions s'ha ocupat d'examinar en quines condicions es podria portar a cap la col·laboració dels Estats Units en el Comitè de tècnics. — Havas.

MARX NO ACORDA A LA SOCIETAT DE NACIONS
Berlín, 12. — S'ha publicat un comunicat oficial precisant que, en les declaracions fetes als periodistes estrangers, el canceller Marx no va dir de cap manera que projectés dirigir una crida a la Societat de Nacions. — Havas.

LES RELACIONS ENTRE ALEMANYA I FRANÇA
Berlín, 11. — La decisió del Govern del Reich de negociar directament amb França sobre la qüestió del Ruhr, és motivada per la impossibilitat en què es troba l'imperi de continuar suportant per més temps l'actual situació que sembla encaminar-se a separar econòmicament l'esmentada conca d'Alemanya.

El Govern del Reich creu de tot punt necessari convertir en definitius els acordis provisionals que es prengueren i també preconcitza el restabliment de l'ambaixada alemanya a París. — Havas.

PROPOSITS DEL GOVERN FRANCÉS
París, 14. — El redactor diplomàtic de l'Agència Havas creu saber que fetes ja totes les condicions fixades pel Govern francès per a la represa de les negociacions amb Alemanya, ja que ha cessat per complet la resistència passiva en els territoris ocupats, no haurien cap inconvenient a París que es reprenguessin les conversacions entre ambdós països, sia per mediació de

EL GOVERN DE BERLIN I ELS TERRITORIS OCUPATS

AL RIN I AL RUHR

CREACIÓ D'UNA MONEDA RENANA DE VALOR CONSTANT

De Berlín trameten les referències següents sobre la decisió del gabinet del Reich de crear una moneda renana de valor constant:

El servei de premsa de la ciutat de Düsseldorf anuncia que, d'acord amb el Govern del Reich, ha estat creada una moneda de valor constant per als països renans: Westfàlia, Hesse-Nassau, Hesse i el Palatinat renà. Aquesta moneda està garantida mitjançant un emprèstit o al si per cent, emés entre tots els municipis interessats, per títols de l'emprèstit sis per cent emesos pel Reich i per bons del Tresor del Reich al sis per cent.

Serà reemborsada mitjançant títols de l'emprèstit indicat o mitjançant una suma d'or corresponent al curs mitjà. La unitat és el marc or.

El Govern del Reich publicarà una disposició autoritzant els municipis a exigir que els pagaments que se'ls hagin de fer siguin fets amb la nova moneda.

L'emissió es farà per cura de la Banca de la província renana.

La primera sèrie de bitllets farà la seva aparició abans de Nadal; els municipis hauran d'haver pagat la moneda de circumstància que han emés, i més tard al primer de febrer de 1924. Si el reemborsament no s'ha fet, canviaran amb alguna altra forma la moneda de circumstància que resti circulant durant el mes de gener contra la moneda de valor constant, seguint una proporció que encara no està determinada.

La nova moneda serà acceptada fora dels territoris ocupats.

EL TRAFEC PER FERROCARRIL

Una nota oficial publicada a Berlín dona, a propòsit de la represa del tràfic entre els territoris ocupats i els no ocupats, les referències següents:

Des del 10 de desembre, els trens de viatgers que actualment circulen entre Hamm i Oberrod, arribaran fins a Lunenburg, perquè puguin enllacar amb els de la «regia» que van a Oberhausen.

El trens de viatgers que sols arribaven a Bork (Westfàlia) arribaran a l'estació central de Lunenburg, de la qual surt una línia de la «regia» cap a Dortmund.

El trens dels trens de viatgers arriben després de la nit del 11 al 12 de desembre, a la línia Frankfurt-Darmstadt.

De moment, sols circulen trens expressos i ómnibus que no s'aturin als territoris ocupats.

El servei dels trens expressos que passen per Osnabrück serà reprès després de la nit de la següent. Un nombre restringit de trens ómnibus circularà des de diumenge.

El tràfic Appenhe-Kell-Strasbourg es reprendrà igualment el dia 12. El servei local dels trens de mercaderies es reprendrà el dia 13.

L'encarregat de Negocis d'Alemanya a París, von Hoersch, o per mediació d'un nou ambaixador, el Reich ho creia convenient mantenir-ne ara un altre.

Seràn oïdes amb gran interès quantes observacions reguli oportu formular el Reich per mitjà dels seus representants, sobre el problema de les reparacions. Però com sia que el Govern francès no pot ni vol actuar en contra ni per fora de les prerrogatives que en virtut del Tractat de Versalles correspon a la Comissió de Reparacions, es limitarà a tot quant estigui d'interès de la jurisdicció d'aquesta Comissió, a donar al seu delegat en la mateixa, les necessàries instruccions.

Frància no admirà que torni a posar-se a discussió la qüestió de l'ocupació del Ruhr, puix França i Bèlgica, com ja s'ha anunciat oficialment, no abandonaran les penyes de garantia que han pres, sinó en la mesura i proporció que Alemanya faci efectius els pagaments que en concepte de reparacions té de satisfer.

En canvi el Govern francès es troba disposat a entendre's amb els representants oficials del Reich sobre la forma i manera de l'ocupació del Ruhr, i no es negarà a discutir amb el Govern alemany per arribar a un acordament respecte a la conca de Westfàlia.

Els contractes concertats directament pels industrials del Ruhr amb la «Mica», missió internacional de control de fàbriques i mines, podrà ésser objecte de conversacions oficials entre París i Berlín, però tan sols quan hagi arribat el moment de renovar-les, o sia en abril proper.

L'OCCUPACIÓ DEL RUHR I ELS LEGISTES ANGELESOS

Duen de Londres:

En una conferència que s'ha celebrat a la Grossius Society sobre l'ocupació militar dels territoris estrangers en temps de pau, Mr. Llewellyn Jones ha estudiat les diverses classes d'ocupació i ha arribat a l'acord que una ocupació en temps de pau, destinada a obligar un poble a complir les seves obligacions de tractat, ha de tenir un caràcter invisible, evitant l'humiliar el sudit poble.

Durant la discussió que ha seguit, la conferència ha manifestat que el Govern britànic, quan França anuncià la seva intenció d'ocupar el Ruhr, havia de fer unes altres proposicions per al mateix objectiu, és a dir, el pagament de les reparacions, per exemple, suggerint un bloqueig pacífic de l'Alemanya, la legalitat del qual no hauria pogut ésser discutida.

EL GOVERN DEL REICH I ELS TERRITORIS OCUPATS

En la reunió que ha tingut dimarts el govern del Reich, ha pres un cert nombre de mesures importants que han d'ésser aplicades als territoris ocupats. Heu's aquí el text del comunicat publicat a la sortida de la reunió del gabinet:

«Ha estat decidit que el marc renà, el qual hi ha que sigui segrestat, no serà acceptat oficialment als territoris ocupats; però utilitzar-lo en el tràfic dels xecs postals entre el territori ocupat i el no ocupat no suscita cap objecció. Per a facilitar la creació d'una moneda renana auxiliar de valor estable, seran entaulades negociacions amb probabilitat d'èxit amb la Banca d'Imperi».

L'emissió de la moneda de valor constant es farà d'uns dimes setmanes. Els municipis hauran el dret de cobrar amb aquesta moneda totes les taxes imposades.

El gabinet manifesta serioses objeccions contra la creació d'una banca renana d'emissió. La qüestió de saber si aquesta banca serà fosa amb la futura banca central d'emissió ha d'ésser dilucidada de seguida.

Per assegurar als municipis els recursos necessaris, la part del Reich en l'impost sobre la renda i sobre les societats, i el dos terços dels impostos sobre les xifres de negocis, seran deixats als municipis en els territoris en què aquests impostos són cobrats. A més, tindran el dret de percebre taxes complementàries sobre la xifra de negocis.

Els territoris ocupats, continuaran essent tractats, pel que fa referència a les indemnitzacions d'atur, segons els mateixos principis que la resta de l'Alemanya.

Els recursos previstos en el Pressupost de transició per ajudar els sense feina fins al 31 de març de 1924, seran, després de l'agostament dels 80 milions de marcs or assignats als desvats del territori ocupat i el no ocupat, però això a condició que els Estats i tothom ha quedat satisfet en contemplar la figura del Cardenal, que posseïx el do de gentils i l'exquisició del tracte, tenint paraules d'afecte per a tots.

Han concorregut a rebre l'representacions de tots els estaments socials, militars, oficials i palatins, i la Municipalitat de Lima li ha atorgat el títol d'hoste predilecte, havent-li ofert el Govern, la casa dels marquesos de Torre Tagle, veritable joia del temple colonial, on avui està establert el ministeri de Relacions Exteriors, i on han acudit els membres de la colònia espanyola, l'Episcopat peruà, les Congregacions religioses, la clerecia, les institucions polítiques, representacions del Senat i del Congrés, del Municipi de Lima, agrupacions obreres, el Capítol Metropolità, la Universitat Catòlica i Cos consular i diplomàtic.

En arribar a Lima, tantost havia posat els peus en terra, totes les campanes tocaren i repicaren a festa, i en tot el trajecte del carrer Unión, dels dels balcons, li caiguen una veritable pluja de flors, restant encallada la calçada de clavells i roses.

El Cardenal ensamà el gest sumari del capítol del vapor «Santa Lluïsa» de la Companyia Grace, en el qual feu el viatge a Vallparadís. Asabentat el cap de la nau que aquesta estalviava un dignatari de l'Església, feu col·locar en el pal més alt la bandera pontifical, fent donar d'aquesta al Cardenal, qui oferí fer-ne present al Sant Pare.

Acompanyen l'excel·lentíssim cardenal Benlloch els següents notables: el reverend P. Calasanz Rabaza, primer orador de l'ambaixada, escriptor elegant, periodista i poeta; el reverend P. Luis Urbano, dominic, literat i orador de fama; el reverend P. Silveri de Santa Teresa, camelia, literat i crític, comendador de la doctora d'Avila i confessor del cardenal; el reverend P. Adán Villanueva, escriptor, il·lustrat, matemàtic distingit i escriptor de talla, investit amb el càrrec de cronista de l'ambaixada, essent un virtuós de la pintura i cartierista; el superior general dels mercedaris, reverend P. Innocenci López, qui viatja amb el seu secretari P. Delgado; el reverend senyor don Carmel Baya, qui actua com a secretari de Cambra; En Josep Vinyó, començat secretari, don Francesc Estévez, gentilhome de la seva cambra i el reverend P. Antoni Díaz, jesuïta.

Tots els diaris de Lima, en donar la benvinguda al cardenal i a la seva comitiva, han publicat dades biogràfiques del representant del Papa, en les seves primeres pàgines, fent ressaltar les seves virtuts, mèrits i sapència.

El cardenal Benlloch ha tingut frases cordials per a tothom i pel seu tracte amorós i democràtic ha conquistat el cor dels peruanos que li dediquen festes i més festes. El carrer principal de Lima, des de Mercedaris a la Plaza Zela, onegen les banderes de totes les nacionalitats, amb la peruna, hissnades pels comerciants establerts en aquella via.

En la recepció d'ahir, al Palau del president, després d'un desenvolupament emocionant, després dels formalismes i compliments protocolaris, en acabant el seu discurs el senyor Leguía, s'hi acostà el cardenal dient aquestes paraules: «Excel·lència: No sé si h'impedeix el protocol, però permeteu-me que complaigui l'encàrrec d'Espanya, d'abracar-vos».

Liavors el senyor Leguía respongué: «Eminència: En el cas que el protocol prohibís aquesta expansió que provoca Vostra Eminència, el tencarem per tal de poder assaborir la com ho faig ara jo, amb tota intensitat».

I, en mig de les ovacions de la multitud s'abraçaren el cardenal i el president.

En rebre les comissions de senyors i senyores, els dignes el que segueix: «La dona peruana, per la seva pietat i patriotisme, ha compromès la meua gratitud eterna. Vosaltres sabeu que el Cardenal venia de València, la terra de les flors, i per això volguérem ofegar-me entre flors. Jo sé ventur-me d'aquesta manera: salut i benediccions». I els donà la benedicció apostòlica.

Parlant familiarment, en la seva residència de Torre Tagle, i recordant la gran rebuda i pluja de flors, digué, començant: «D'aquesta festa que li donem, a l'Estad i seny r Ministeri de Relacions Exteriors, s'ha de donar un altre barret de ciria».

Es preparen les festes a honor del cardenal, avui ha i el dia 16 la recepció per a la Societat de Lima, al local de la Nunciatura Apostòlica.

Hi haurà festes a l'Escola Normal de Maestres i al Col·legi dels Joves, ofert pel president de la República, carrers de cavalls a l'Hípòdrom amb assistència del Cardenal, recepció a la Unió Catòlica, banquet al Club Nacional, i d'altres de quasi totes les entitats socials, catòliques i fins comercials d'alta figura.

El diumenge, a la Basílica, ofici de Pontifical, donant la Comunió als fidels, i també promet ésser grandiosa la festa que es celebrerà a honor de Santa Rosa de Lima, passant les relíquies de la Santa pels carrers de la ciutat, en processó solenne, que presidirà el Cardenal Benlloch.

Quan ha passat pels carrers, aquests han tingut ovacions per les multituds que han corregut, curioses a veure i a passar la figura majestuosa de Sa Eminència, que a dreta i esquerra donava la benedicció als que esperaven el seu pas; i tots els dies, des que arribà, o sia el dia 7, tenim parades militars, i les bandes militars deixen sentir lurs harmonies als quatre vents.

El Cardenal estarà a Lima fins el dia 19, si no hi ha altre determinació, mentre tant, la ciutat dels virreis sembla estar de festa.

Ha sigut la seva, una entrada triomfal, i el Perú ha demostrat, una vegada més, el seu esperit catòlic i la seva tradicional hospitalitat amb què s'ha distingit sempre.

Podríem assegurar que han sigut pocs els qui no han sentit la curiositat de veure a Eminència de prop o de lluny, i ha estat aquest, un no nombre i sobrecorrent, car de el primer Cardenal que visita l'Amèrica del Sud, en representació oficial del Sant Pare.

Nosaltres desitgem, de tot cor, que aquesta visita, sigui de veritable profit per a l'Església Catòlica.

LUIS G. FABREGA I AMAT

Lima (Perú), 9 de novembre de 1923.

CRONICA DEL PERU

L'Emm. Cardenal Benlloch. - Atencions de què és objecte. - Detalls del viatge

La recepció que s'ha fet a l'eminentíssim Cardenal Benlloch, a la seva arribada a Lima, ha estat de les més grandioses i espontànies que hom ha vist, i tothom ha quedat satisfet en contemplar la figura del Cardenal, que posseïx el do de gentils i l'exquisició del tracte, tenint paraules d'afecte per a tots.

Han concorregut a rebre l'representacions de tots els estaments socials, militars, oficials i palatins, i la Municipalitat de Lima li ha atorgat el títol d'hoste predilecte, havent-li ofert el Govern, la casa dels marquesos de Torre Tagle, veritable joia del temple colonial, on avui està establert el ministeri de Relacions Exteriors, i on han acudit els membres de la colònia espanyola, l'Episcopat peruà, les Congregacions religioses, la clerecia, les institucions polítiques, representacions del Senat i del Congrés, del Municipi de Lima, agrupacions obreres, el Capítol Metropolità, la Universitat Catòlica i Cos consular i diplomàtic.

En arribar a Lima, tantost havia posat els peus en terra, totes les campanes tocaren i repicaren a festa, i en tot el trajecte del carrer Unión, dels dels balcons, li caiguen una veritable pluja de flors, restant encallada la calçada de clavells i roses.

El Cardenal ensamà el gest sumari del capítol del vapor «Santa Lluïsa» de la Companyia Grace, en el qual feu el viatge a Vallparadís. Asabentat el cap de la nau que aquesta estalviava un dignatari de l'Església, feu col·locar en el pal més alt la bandera pontifical, fent donar d'aquesta al Cardenal, qui oferí fer-ne present al Sant Pare.

Acompanyen l'excel·lentíssim cardenal Benlloch els següents notables: el reverend P. Calasanz Rabaza, primer orador de l'ambaixada, escriptor elegant, periodista i poeta; el reverend P. Luis Urbano, dominic, literat i orador de fama; el reverend P. Silveri de Santa Teresa, camelia, literat i crític, comendador de la doctora d'Avila i confessor del cardenal; el reverend P. Adán Villanueva, escriptor, il·lustrat, matemàtic distingit i escriptor de talla, investit amb el càrrec de cronista de l'ambaixada, essent un virtuós de la pintura i cartierista; el superior general dels mercedaris, reverend P. Innocenci López, qui viatja amb el seu secretari P. Delgado; el reverend senyor don Carmel Baya, qui actua com a secretari de Cambra; En Josep Vinyó, començat secretari, don Francesc Estévez, gentilhome de la seva cambra i el reverend P. Antoni Díaz, jesuïta.

Tots els diaris de Lima, en donar la benvinguda al cardenal i a la seva comitiva, han publicat dades biogràfiques del representant del Papa, en les seves primeres pàgines, fent ressaltar les seves virtuts, mèrits i sapència.

El cardenal Benlloch ha tingut frases cordials per a tothom i pel seu tracte amorós i democràtic ha conquistat el cor dels peruanos que li dediquen festes i més festes. El carrer principal de Lima, des de Mercedaris a la Plaza Zela, onegen les banderes de totes les nacionalitats, amb la peruna, hissnades pels comerciants establerts en aquella via.

En la recepció d'ahir, al Palau del president, després d'un desenvolupament emocionant, després dels formalismes i compliments protocolaris, en acabant el seu discurs el senyor Leguía, s'hi acostà el cardenal dient aquestes paraules: «Excel·lència: No sé si h'impedeix el protocol, però permeteu-me que complaigui l'encàrrec d'Espanya, d'abracar-vos».

Liavors el senyor Leguía respongué: «Eminència: En el cas que el protocol prohibís aquesta expansió que provoca Vostra Eminència, el tencarem per tal de poder assaborir la com ho faig ara jo, amb tota intensitat».

I, en mig de les ovacions de la multitud s'abraçaren el cardenal i el president.

En rebre les comissions de senyors i senyores, els dignes el que segueix: «La dona peruana, per la seva pietat i patriotisme, ha compromès la meua gratitud eterna. Vosaltres sabeu que el Cardenal venia de València, la terra de les flors, i per això volguérem ofegar-me entre flors. Jo sé ventur-me d'aquesta manera: salut i benediccions». I els donà la benedicció apostòlica.

Parlant familiarment, en la seva residència de Torre Tagle, i recordant la gran rebuda i pluja de flors, digué, començant: «D'aquesta festa que li donem, a l'Estad i seny r Ministeri de Relacions Exteriors, s'ha de donar un altre barret de ciria».

Es preparen les festes a honor del cardenal, avui ha i el dia 16 la recepció per a la Societat de Lima, al local de la Nunciatura Apostòlica.

Hi haurà festes a l'Escola Normal de Maestres i al Col·legi dels Joves, ofert pel president de la República, carrers de cavalls a l'Hípòdrom amb assistència del Cardenal, recepció a la Unió Catòlica, banquet al Club Nacional, i d'altres de quasi totes les entitats socials, catòliques i fins comercials d'alta figura.

El diumenge, a la Basílica, ofici de Pontifical, donant la Comunió als fidels, i també promet ésser grandiosa la festa que es celebrerà a honor de Santa Rosa de Lima, passant les relíquies de la Santa pels carrers de la ciutat, en processó solenne, que presidirà el Cardenal Benlloch.

Quan ha passat pels carrers, aquests han tingut ovacions per les multituds que han corregut, curioses a veure i a passar la figura majestuosa de Sa Eminència, que a dreta i esquerra donava la benedicció als que esperaven el seu pas; i tots els dies, des que arribà, o sia el dia 7, tenim parades militars, i les bandes militars deixen sentir lurs harmonies als quatre vents.

El Cardenal estarà a Lima fins el dia 19, si no hi ha altre determinació, mentre tant, la ciutat dels virreis sembla estar de festa.

Ha sigut la seva, una entrada triomfal, i el Perú ha demostrat, una vegada més, el seu esperit catòlic i la seva tradicional hospitalitat amb què s'ha distingit sempre.

Podríem assegurar que han sigut pocs els qui no han sentit la curiositat de veure a Eminència de prop o de lluny, i ha estat aquest, un no nombre i sobrecorrent, car de el primer Cardenal que visita l'Amèrica del Sud, en representació oficial del Sant Pare.

Nosaltres desitgem, de tot cor, que aquesta visita, sigui de veritable profit per a l'Església Catòlica.

La recepció que s'ha fet a l'eminentíssim Cardenal Benlloch, a la seva arribada a Lima, ha estat de les més grandioses i espontànies que hom ha vist, i tothom ha quedat satisfet en contemplar la figura del Cardenal, que posseïx el do de gentils i l'exquisició del tracte, tenint paraules d'afecte per a tots.

Han concorregut a rebre l'representacions de tots els estaments socials, militars, oficials i palatins, i la Municipalitat de Lima li ha atorgat el títol d'hoste predilecte, havent-li ofert el Govern, la casa dels marquesos de Torre Tagle, veritable joia del temple colonial, on avui està establert el ministeri de Relacions Exteriors, i on han acudit els membres de la colònia espanyola, l'Episcopat peruà, les Congregacions religioses, la clerecia, les institucions polítiques, representacions del Senat i del Congrés, del Municipi de Lima, agrupacions obreres, el Capítol Metropolità, la Universitat Catòlica i Cos consular i diplomàtic.

En arribar a Lima, tantost havia posat els peus en terra, totes les campanes tocaren i repicaren a festa, i en tot el trajecte del carrer Unión, dels dels balcons, li caiguen una veritable pluja de flors, restant encallada la calçada de clavells i roses.

El Cardenal ensamà el gest sumari del capítol del vapor «Santa Lluïsa» de la Companyia Grace, en el qual feu el viatge a Vallparadís. Asabentat el cap de la nau que aquesta estalviava un dignatari de l'Església, feu col·locar en el pal més alt la bandera pontifical, fent donar d'aquesta al Cardenal, qui oferí fer-ne present al Sant Pare.

Acompanyen l'excel·lentíssim cardenal Benlloch els següents notables: el reverend P. Calasanz Rabaza, primer orador de l'ambaixada, escriptor elegant, periodista i poeta; el reverend P. Luis Urbano, dominic, literat i orador de fama; el reverend P. Silveri de Santa Teresa, camelia, literat i crític, comendador de la doctora d'Avila i confessor del cardenal; el reverend P. Adán Villanueva, escriptor, il·lustrat, matemàtic distingit i escriptor de talla, investit amb el càrrec de

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTICIES

Dissabte, 15 de desembre de 1923

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar.

Els aspectes de la situació

ES cosa ben humana i natural que, en complir-se el termini de tres mesos que fou espontàniament assenyalat per a la primera etapa del nou règim, els diaris que representen segments d'opinió facin una mena de balanç dels avantatges aconseguits i del camí recorregut.

Cal reconèixer que, a través de totes les diferències de matis, hi ha una intima i sorprenent unanimitat en aquestes apreciacions.

Sense llibertat per a poder exterioritzar el nostre pensament i el nostre judici, cal que limitem el nostre comentari a glossar els comentaris d'altri. Encerts, errors, rectificacions, ens donarien matèria aptíssima per al comentari. Ens hem de limitar, però, a comentar el que diuen els diaris als quals la censura ha permès aquesta activitat ciutadana i periodística.

I, com indicàvem suau, en aquests comentaris hi ha una unanimitat inicial. Tots els comentaris coincideixen en les coses que cal fer, baldament dissenyem en la forma de realitzar-les. Aquests comentaris reconeixen que la tasca a fer és immensa. L'obra realitzada és una cosa insignificant, comparada amb el que cal fer.

Hi ha un punt, però, que tots els comentaris reconeixen, i és la cessació dels atacs i dels atemptats terroristes. Encara que, durant la llarga història del terrorisme, no és la primera vegada que hi ha un breu parèntesi trimestral, és un fet que ara no es produeixen aquells atemptats i aquells atacs que tan sovint venien a escandalitzar la vida ciutadana, durant la recent etapa de govern de la concentració liberal.

Aquest únic èxit indiscutible del nou règim ve a demostrar el que sempre hem dit i mantingut nosaltres, i amb nosaltres l'opinió catalana: que el terrorisme persistia perquè els governs de Madrid ho toleraven. Però aquest únic èxit indiscutible indica encara altra cosa més important i més greu. L'imperi de la llei, la seguretat de les vides i hisendes dels ciutadans, ha d'ésser una funció normal d'Estat. El nou règim ha aconseguit aquest resultat mantenint el país en estat de guerra i amb les garanties constitucionals suspeses. L'èxit, doncs, que suposa la supressió dels atemptats i atacs, no serà definitiu fins que pugui comprovar-se la seva persistència en un règim normal. Un règim que, per evitar els atemptats terroristes i els atacs, hagués de mantenir l'estat de guerra i la suspensió de les garanties constitucionals, fóra un règim ineficient, car això són les beceroles de qualsevol govern civilitzat.

Un govern que actuï normalment ha d'evitar normalment els crims del terrorisme, és a dir, amb l'aplicació estricta de la llei i amb la funció efectiva de l'autoritat. Un país on, per evitar els crims del terrorisme, calgués mantenir constantment un estat d'excepció, seria un país perdut.

POLÍTICS

MENTRE durà la gran guerra, escandalitzaren el món uns quants casos d'homes sense moral i sense consciència que aprofitaven aquella horrible tragèdia per a llurs fins particulars, que mercadejaven amb el dolor de llurs germans, que tal vegada l'agregaven per enriquir-se i prosperar... Foren unes dotzenes; foren uns centenars o uns milers, si voleu.

Però la immensa majoria dels homes — milions i més milions — demostraren en aquella ocasió llur abnegat amor a la pàtria i llur heroic esperit de sacrifici. Imposant-se privacions sense fi, exposant la vida cada dia, quedant mutilats alguns per sempre més, morint altres i deixant sumits en el dolor i en la misèria pares i vídues i orfes...

Dels primers — per ésser pocs i per ésser llurs actes contraris als sentiments que inspira la naturalesa — n'han quedat els noms i el coneixement precís de llurs gestes i malifetes, i han pogut ésser execrats d'un a un.

En canvi, per a poder demostrar d'alguna manera, als segons, el reconeixement de la societat — com que eren tants i tants i es feia impossible assenyalat-los individualment — ha estat precis inventar el símbol de «el soldat desconegut», sota el qual ve compresa tota aquella immensa legió d'herois anònims, les gestes dels quals eren més meritoris com més sabien que havien de quedar ignorades.

El mateix deure moral que obligà la societat a fer aquell homenatge als soldats abnegats complidors de llurs deures, ha de fer que ens inclinem reverents davant dels homes públics gelosos de llurs càrrecs i honors.

Hi ha hagut, i hi ha, polítics sense moral i sense consciència que han aprofitat llur posició de govern per aconseguir llurs fins particulars, per a enriquir-se i prosperar.

Però n'hi ha hagut i n'hi ha molts d'altres que han donat prova palesa de llur abnegat amor a la pàtria i llur heroic esperit de sacrifici, i el pas dels quals pels llocs enlairats de la política i la governació mereix assenyalat-se a tots els ciutadans. I així com, en el cas de la gran guerra, els dolents, per ésser pocs i per repugnar llurs malifetes a la naturalesa, han mogut fort escàndol i han pogut ésser coneguts i assenyalats individualment, els altres, per formar legió, han passat generalment desapercebuts, se'ls ha desconegut i fins, quan ha vingut un moment d'irreflexiu apassionament, se'ls ha calumniat.

Jo vull dedicar avui el meu homenatge al polític desconegut... desconegut i calumniat. I em fixo en un qualsevol, escollit entre la legió immensa... Mireu-vos-el.

Tenia bona posició, tenia talent, s'havia fet un nom sobresortint i una clientela escollida en l'exercici de la seva professió. Obligat pels que el coneixien i creient que els seus deures de patriota no li permetien negar-s'hi, s'havia prestat a ocupar diversos càrrecs públics: fou regidor, fou diputat provincial, fou parlamentari.

Mai no escatimà el treball ni regatejà les hores per a servir els interessos públics. Les sessions inabarcables, les comissions repetides, els viatges a Madrid, el rebre tothom qui volia parlar-li..., tot això era primer que els seus afers particulars, tot això era primer que la seva clientela...

Mai no escatimà els diners. Les societats que a cada moment es fundaven, les publicacions que sortien, les festes que s'organitzaven..., tot l'obligava a fer despeses. Vingué un moment que li digueren que sols el seu nom podia servir per a desarrelar d'un districte un diputat que no convenia als interessos públics i anà a aquell sacrifici, i lluità una volta i dues i tres... I començà d'anar i venir de Madrid, fent despeses de consideració.

Li calgué defensar-se heroicament contra la societat que el voltava i que aprofitava tots els moments per a temptar-lo i veure de corrompre'l; degué lluitar desesperadament contra tots els interessos particulars que estaven en pugna amb els públics i que, creient-lo home dèbil i subornable, provaven, per tots els mitjans, de sorprendre'l en

un moment de descuit; degué renyir amb el parent i amb l'amí que s'havien cregut amb dret a imposar-li un determinat criteri en un assumpte en el qual tenien interès; degué treure de casa seva el client que amb forma d'«assumpte de despatx» havia anat a proposar-li la intervenció particular en un afer que després havia d'ésser resolt per la corporació de la qual formava part.

La seva gestió moralitzadora, l'oposició que havia hagut de fer a determinats assumptes, la seva energia en tallar abusos, havien fet que rebés continuades amenaces de mort i que hagués d'anar sempre pels carrers vigilat i que fes viure la seva família en constant esglai.

Tots aquests interessos il·legítims que ell havia hagut de castigar s'havien posat d'acord per a fer una campanya calumniosa en la qual, mitjançant les paraules mig dites i les insinuacions malèvols, se l'assenyalava com a home banal, poc honorable...

Tot això fou el que tragué dels càrrecs públics que ocupà, i envellí abans d'hora, a causa de l'excés de treball que hagué de realitzar i de la privació absoluta de tot moment d'esbarjament i d'alegria; veié fortament disminuïda la seva fortuna, per les grans despeses que la política li ocasionà; perdé gairebé del tot la clientela, que de mica en mica anà abandonant el despatx d'aquell home «que no hi era mai», que sempre semblava preocupat per altres afers; tingué de contemplar com li arribaven els esquits de la calúmia, llançada per aquells que així es venjaven de no haver-lo pogut corrompre; hagué de sentir moltes vegades aquelles frases, tan mortífiques, «tots són iguals», «alguna cosa en deu treure»...

Lector: tal vegada en el cercle de les teves relacions, en la teva mateixa parentela, hi ha algun d'aquests polítics desconeguts i calumniats. Admira'l, encara que sigui en silenci; testimonia-li la teva estima per la seva honradesa, per la seva probitat i altruisme. Segurament, cada dia, anant pels carrers de la ciutat veus passar pel costat un d'aquests herois anònims: lleva't el barret amb respecte, almenys; dóna-li el consol d'aquest silenci i reverent homenatge a la seva honradesa.

FLOC

Breviari crític Les Idees i les Imatges

J. FORNELL. L'EMOTIVITAT POPULAR EN EL CANÇONER DE CATALUNYA

I

Un laudabilíssim intent de sistematització psicològica del contingut emocional o afectiu de la poesia tradicional del nostre poble, és aquest llibre de J. Fornell, a qui Catalunya deu ja altres notables estudis sobre Verdaguier i Maragall. L'interès que té un assaig d'aquesta mena és parell a la seva dificultat. Sense ésser l'autor un professional de la Psicologia i guiat solament per la seva devoció a la vella poesia popular, s'ha llençat a l'empresa d'explorar metòdicament el fons emotiu del nostre cançoner; i encara que hauríem desitjat una més gran sobrietat en el comentari i una més gran rigor en la classificació, podem afirmar que l'esforç de l'autor ha estat coronat per l'èxit, sobre tot en el sentit d'haver obert entre nosaltres un camí nou en l'estudi de la nostra poesia popular. Cal tenir en compte els estudis científics d'un especialista que el treball del senyor Fornell no aviat a manejar els mètodes moderns d'investigació, i que el seu propòsit no ha passat més enllà de presentar al nostre públic una obra d'amena lectura en la qual la teoria i la classificació van revestides d'una forma literària assequible a tot lector il·lustrat. Així veiem que en el seu comentari s'agermanen el folklorista, el filòsof, el psicòleg, el crític literari i el patriota per produir un assaig en el qual el discurs científic de l'autor revela un instint científic prou segur perquè el seu llibre sigui benvingut i de profit pels lectors especialitzats familiaritzats amb els mètodes científics.

Un cop fet i raonat l'elogi que tan justament es mereix l'assaig del senyor Fornell, ens permetrem formular algunes observacions. Creiem que l'autor no ha anat amb prou compte a separar les composicions indubtablement o probablement indígenes de les altres comunes a Catalunya i a altres pobles romànics. Donat l'objecte concret que perseguí en el seu llibre, que no és altre, com ho indica el seu títol, que l'estudi de l'emotivitat en el nostre cançoner, hauria hagut de procedir prèviament a un delimitat estudi comparatiu per tal d'evitar el perill, en el qual cau de vegades, d'interpretar com característics i específics de l'ànima del nostre poble sentiments i solucions dels conflictes passionals que es troben exactament o amb lleugeres variacions en les versions corresponents del cançoner d'altres pobles. Moltes de les cançons estudiades pel senyor Fornell les trobem, per exemple, en el cançoner del canib castellà, unes vegades exactament iguals, altres amb variacions més o menys importants. Doncs bé, en un altre cas l'autor hauria tingut de consignar-ho i estudiar els sentiments de la cançó catalana tenint en compte la variant corresponent castellana. Si així ho hagués fet, d'una banda no hauria posat cap especialitat de la nostra poesia, i de l'altra banda, hauria oblidat de fer-les si hagués examinat prèviament les variants d'altres pobles, catalans. El meu desig fora llavors aquest: que el senyor Fornell, en aquest treball de les composicions que el senyor Fornell examina en el seu llibre, però el caràcter d'aquest breviari no m'ho permet, i m'accontentaré amb un sol exemple que reservo pel capítol següent. És un afer molt delicat el de verificar l'indigenisme o originalitat de les nostres cançons. El nostre MIA ha dedicat a aquesta qüestió alguns advertiments, plens de seny, com tots els seus, en els memorables «Preliminars al Romancerillo catalán». I jo crec que un assaig com el del senyor Fornell, que no està basat en un previ i minuciós estudi comparatiu dels cançoners dels pobles romànics, hauria tingut de servir-se a aquelles cançons, l'origen català de les quals és indispensable o, si més no, molt probable. I certament no són poques.

M. DE MONTOLIU

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar

un moment de descuit; degué renyir amb el parent i amb l'amí que s'havien cregut amb dret a imposar-li un determinat criteri en un assumpte en el qual tenien interès; degué treure de casa seva el client que amb forma d'«assumpte de despatx» havia anat a proposar-li la intervenció particular en un afer que després havia d'ésser resolt per la corporació de la qual formava part.

La seva gestió moralitzadora, l'oposició que havia hagut de fer a determinats assumptes, la seva energia en tallar abusos, havien fet que rebés continuades amenaces de mort i que hagués d'anar sempre pels carrers vigilat i que fes viure la seva família en constant esglai.

Tots aquests interessos il·legítims que ell havia hagut de castigar s'havien posat d'acord per a fer una campanya calumniosa en la qual, mitjançant les paraules mig dites i les insinuacions malèvols, se l'assenyalava com a home banal, poc honorable...

Tot això fou el que tragué dels càrrecs públics que ocupà, i envellí abans d'hora, a causa de l'excés de treball que hagué de realitzar i de la privació absoluta de tot moment d'esbarjament i d'alegria; veié fortament disminuïda la seva fortuna, per les grans despeses que la política li ocasionà; perdé gairebé del tot la clientela, que de mica en mica anà abandonant el despatx d'aquell home «que no hi era mai», que sempre semblava preocupat per altres afers; tingué de contemplar com li arribaven els esquits de la calúmia, llançada per aquells que així es venjaven de no haver-lo pogut corrompre; hagué de sentir moltes vegades aquelles frases, tan mortífiques, «tots són iguals», «alguna cosa en deu treure»...

Lector: tal vegada en el cercle de les teves relacions, en la teva mateixa parentela, hi ha algun d'aquests polítics desconeguts i calumniats. Admira'l, encara que sigui en silenci; testimonia-li la teva estima per la seva honradesa, per la seva probitat i altruisme. Segurament, cada dia, anant pels carrers de la ciutat veus passar pel costat un d'aquests herois anònims: lleva't el barret amb respecte, almenys; dóna-li el consol d'aquest silenci i reverent homenatge a la seva honradesa.

FLOC

UN BELL LLIBRE POSTUM I UN BELL TRIBUT D'AMISTAT

«En les èpoques dolces de joventut que cal visitar aquest país; la natura hi és dolça, per la seva sobrietat i el seu despullament, una mena de perfecció...» «...el meu llibre, mort per la França a la Guerra Gran, al marge d'una de les seves excursions per aquelles tristes i severes contrades de l'Haut-Vivarais.

Calma, solitud, runes negreses i cançons endolades de masses compa-

«Avui — continua anotant el poeta — no escriptors pas el que jo escribia en una lletra dotada d'èl·lipsis, el juny propassat. Deia que a certes hores, esclatant de sol i de lluna, la simple beutat d'una rosa o el vivac somriure d'una noia de setze anys, ens emocionen molt més que no pas totes les esplendides acumulades de l'art i de la literatura.

«L'art, la literatura ni la bellesa, no m'encanten ara gens ni menys. Estic horroritzat de veure que hi ha d'èsser en tot el que he anat fent ara. Aspiro, avui, a quelcom de més alt i de més durador.

Jean-Marie Bernard, en vida, formà part d'aquella simpàtica vileda de poetes no-clàssics que cantaven, bevent, estimant i somiant, amb una fina gola melancòlica, de 1910 a 1914. El seu nom va al costat dels noms d'En Tristan Derème, el nostre car i deliciós Tristan de la «Verdure Dorée», de Jean Perrin, de Francis Carco, no el Carco de «L'Homme traqué», sinó el Francis Carco de les «Chansons d'été-douce», d'En Roger Frère, d'En Léon Verane.

Publicà Jean-Marie Bernard un llibre de poemes, «Sub Tégmina Fagi», on l'èpica virgílica és melancòlica, picantment, amb les cançons de bar, amb les cançons de terrassa de cafè, amb aquelles terrasses dels «Café du Commerce», de la província francesa, tan sileyanes — car Ramon de Capmany (tan tercera republicana) — amb les cançons de taverna, cosines germanes de les del nostre predilect Joan Maria de Saguer.

Inspirat Jean-Marie Bernard de Bonnard, de Verlaine i del subtil i gairebé inconegut, Toulet, amb el comú denominador d'admiraçió vers la volutda perfectió de Jean Moreas, la seva veu, però, es diferencia de la dels seus companys, suau esmentat, per una major gravetat dins la gràcia, per una preocupació francament cristiana, a través de la breu vida lleugera i hàbitus galants.

Aquest petit llibre que avui comentem el delata suficientment (1).

La pietat d'un bon amic i expert bibliòfil en un recó de la França — a Saint-Félicien-en-Vivarois — ha encapsulat la sèrie d'edicions retolades: «Les Editions du Pigeonnier», amb aquestes dretes del pobre Jean-Marie Bernard, el qual, a través d'un noble paper, La décoration ha estat confidat a En Bernard Naudin i a Madame R. Seguin Bechetolle, bolcista remarcable.

La mort, quan hom té la bona fortuna de deixar darrera seu una obra intel·ligent i sensible, i, sobretot, un intel·ligent i sensible d'amistats fidels i esquitades en la comprensió i en el delicat record, la mort, repetim, en el sentit humà i profund del mot, no resulta aleshores tan freda, tan trista, tan implacable.

Es una forma moltament compensada — gosariem a dir.

JOSEP MARIA JUNOY

(1) «Jean-Marie Bernard, d'«Œuvres» per Jean-Marie Bernard. Les Editions du Pigeonnier: Saint-Félicien. En Vivarois (Ardeche), Prix: 8 francs.

— O —

L'Exposició Internacional de l'automòbil

Encara que les solituds de stands per a la propinqua Exposició Internacional de l'Automòbil, que se celebrarà els dies 2 al 13 d'abril vinent a Barcelona, comprèn bon xic més d'una de les dues grans naves del Palau d'Art Modern del pare de Montjuïc, el Comitè Executiu de l'Exposició recorda per conducte del Comitè organitzador als industrials i comerciants que desitgin exposar, que el temps d'admissió de solituds termina el 31 de l'actual, a les dotze de la nit, per als qui vulguin entrar en el sortit de stands, amb opció a escollir el que millor els convinguin.

Polítiques

COL·LECCIONS I ANTOLOGIES

Per causes que segurament endevinaran els nostres lectors, no podem inserir en aquesta secció una selecció de col·lecció de textos del «A B C», «Informacions», «El imparcial» i altres diaris madrilenys, que fóra molt interessant.

Per les mateixes raons no hem pogut afegir a la llista de la nostra antologia els noms d'En Marcel·lí Moñedero Pelayo i En Josep Echegaray.

ELS «TRACISTES» DE TERPASA

Llegim que En Josep Arnau, salista acríim, ha expedit, en nom dels «tracistes» de Terrassa, el següent telegrama:

«Presidente Directorio Militar. —

Madrid. Calurosament al·lucinat i salvador de la nació per la contestació tan valenta al inoportú mensaje de las entidades barcelonesas.

Tiene V. E. una visión tan diáfana del tinglado separatista que con sus energías disposiciones puede darse por resuelto el mal llamado problema catalán, cuyo nombre verdadero fué siempre «nueve catalanista».

Federación Cívica Somatista de Tarrasa.

DETENCIONS I EMPRENES

Diu el «Diario de Tortosa», que, de resultes de la inspecció practicada a l'Ajuntament d'Ulldecona pel capità senyor Góngol, han ingressat a la presó d'aquella ciutat l'ex-alcalde de l'esmentat poble, Baptista Quetol, i el secretari del mateix Ajuntament.

Després d'una inspecció militar a l'Ajuntament d'Amputa, ha estat decretada l'ordre de presó contra l'ex-alcalde En Joan Palau.

Ha estat detingut a Solsona el veí Artur Garomanas Macías, secretari de la Joventut Esportiva Catalana, acusat d'haver publicat una sèrie de considerables delictes per la guàrdia civil.

LA CRISI DEL SINDICALISME

«Lucha Obrera» publica un article de N. Antoni Amador, on llegim el que segueix:

«No; no. No se trata de disgregar ni dividir. Se trata — lo dijimos ya — de enmendar declarando en lenguaje castellano la honradez de las intenciones, y llegando, es una cuestión previa, a la repulsa pública y solemne de quien quiera que sea que haya «equivocado» la significación de la organización.

Hay que moralizar y hay que zanear. Hay que poder las ramas poridades del tronco. Dobe conostras a los que sirven y a los que estorban.

AL VINCENIM DE LA LLETRA

Gairebé tots els diaris madrilenys han recordat el vintè aniversari de la lletra de tres mesos, al qual al·ludí el President del Directorio pocs dies després del cop d'Estat del 13 de setembre. Entre els comentaris que hi han fet, i que ja han sigut passats per la censura, cal esmentar els següents:

De «La Epoca»:

«El se puede desconocer que sin un apoyo de opinión es imposible realizar una obra de gobierno, ni se pueden discurrir todos los actos y omisiones de los gobernantes por la falta de ese punto de apoyo: como tampoco sería lícito confundir con el apoyo las simpatías y los entusiasmos que se encuentran para cuanto sea protesta, con aquel apoyo de colaboración continuada, comprensiva y fervorosa, que es indispensable para realizar desde el Gobierno una labor de renovación social.

En este último estriba precisamente la extraordinaria fidelidad, de provocar esos movimientos de protesta, levantados demasía, y después al provocar y conducirlos hacia la no olvidar que la protesta será totalmente estéril, si no contra-productiva, si el calor de ella no se edifica algo que sea todo lo contrario, o lo más diferente posible al menos, a lo que motivó aquellas protestas. Mussolini, por ejemplo, de su experiencia del primer año de gobierno referencias persuasivas de cuanto eso es y representa, y esa preocupación se revela en los obras de sus más insignes colaboradores en el movimiento renovador de la política italiana.

De «La Correspondencia de España»:

«Pero la lealtad obliga a decir que la renovación de la vida política está todavía incompleta. Acaso porque el plazo ha sido corto y para empresa de tal magnitud se requiere un mayor margen de tiempo. En realidad, los problemas fundamentales de la nación se hallan aún por resolver, sin duda por las dificultades que ofrece, y que es preciso ir resolviendo con la mayor claridad y el mayor discernimiento. Aún sigue en pie el déficit enorme de nuestra Hacienda, que se halla empantanada a cuestiones como el problema de Africa y como el de ordenación ferroviaria. Las economías que se han hecho en los gastos del Estado son mínimas para llegar a una nivelación de los presupuestos.

Los antiguos partidos permanecen en el apartamiento y no estorban en nada la marcha de los acontecimientos. Lo que no se ha visto surgir es la falange de los hombres nuevos, de los hombres civiles capacitados para la gobernación y que estaban voluntariamente ausentes de la vida pública, y que sólo esperaban el momento propicio para darse a conocer y poner al servicio desinteresado de la patria. No han surgido, porque no habrá que señalarlos ni en el coro de aduladores, ni en el coro de ambiciosos, que ya dan paso atrás al ver que no son atendidos porque no representan ni un valor intelectual ni una esperanza política. Es una desilusión, pero también una realidad.

Com sigui que l'any passat hi hagué un sobrant de 150.000 pessetes, que es va tornar als expositors, malgrat haver-se cobrat els stands per a automòbils i accessoris a 65 i 45 pessetes, respectivament, prets els més reduïts de totes les Exposicions que se celebren a la península, aquest any s'han reduït encara més, i s'han fixat en pessetes 50 el metre quadrat, per a automòbils, i 30 pessetes, per als accessoris.

Les principals marques del país i estrangeres consten ja oficialment inscrites, la qual cosa permet augurar el major èxit al propi venturamen internacional, declarat oficialment.

Butlletí internacional

14 de desembre de 1923

GRECIA I ALBANIA

Parlen els telegrams d'aquests dies d'un nou conflicte sorgit a l'anomenada Península dels Balcons. Aquest nou conflicte ha sorgit entre Albània i Grècia. Les informacions telegràfiques no són gaire precises. Però la timentor diplomàtica entre els governs d'Atenes i de Tirana ve ja de lluny.

Qualsevol conflicte entre Albània i Grècia pot adquirir fàcilment una importància transcendental. Itàlia no pot restar indiferent al que passi a la banda oriental de l'Adriàtic. Grècia sosté relacions cordials amb la Petita Entesa, en la qual ha estat a punt d'entrar més d'una vegada. Entre Itàlia i Iugoslàvia hi ha encara alguns afers pendents. Iugoslàvia cerca l'ajut diplomàtic i econòmic de França. Heu's aquí, doncs, una sèrie inabarcable de contingències perilloses.

L'actitud possible d'Itàlia envers Grècia fou evidenciada no fa gaires mesos en esdevenir l'incident de Corfú, com a conseqüència de l'atemptat de Janina. La pressió de la consciència universal, representada en la Societat de les Nacions, obligà Itàlia a evacuar ràpidament la illa grega. Però l'episodi fou massa significatiu.

Mussolini demostrà aleshores que posseïx en grau eminent la qualitat més alta dels veritables estadistes: adonar-se de la realitat de les situacions. Compréngué tot seguit que l'opinió medieval no toleraria que Itàlia continués ocupant Corfú després de les explicacions i de les satisfaccions que havia donat Grècia. I amb la mateixa rapidesa que ordenà l'ocupació de la illa, decidí la seva evacuació.

Els veritables estadistes saben que moltes vegades una intervenció exterior, oportuna i eficaç, salva una situació interior. A Itàlia mateixa hi ha el precedent de l'expedició a Trípoli. Actualment el feixisme passa, no per una crisi, però per uns moments molt interessants. L'assalt a la casa de Nitti, la suspensió de les sessions del Parlament, la proximitat de les eleccions, els aldarulls dels estudiants, són símptomes i dades reveladors.

Cal tenir en compte tots aquests antecedents i guaitar amb tota cura el que pugui esdevenir a l'Adriàtic. La pau d'Europa, aquesta pau tan precària i tan difícil, resta subjecta cada dia a nous perills. La liquidació definitiva de la guerra gran no la veurà segurament la nostra generació.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Els protagonistes

I

EN els primers anys que Ulrica, la filla del guardabosc, havia passat amb Bernhardt, en el piset de Berlín, tot ell deliciós i trencais, vera joquina per a la rústica princeseta de les trenes d'or, havia semblat que la muller era astoradament insensible a la metafísica i als versos. El poeta i filòsof sofria de pensar que la seva muller només sentia les blaves fletres emocionals, i, com una gateta amb un picarol i un llacet, era massa estàticament feliça damunt el paviment de fusta brunyida on es reflectia sordament el foc veí.

Però un dia vingueren a sopar el professor Gustau, que tenia uns ulls dolços, i havia descobert una branca filosòfica a la qual havia donat un nom de vint síl·labes; i Leonora, una graciosa veïna polonesa, de la qual, tanmateix, Ulrica admirava l'elegància amb un sofriment clandestí; i, bo i acompanyant Leonora, vingué el seu promès, un poeta transilvà, tot bru, que cantava, en els seus versos, coses que espantaven una mica a Ulrica: besos d'amor damunt un llit d'esbarzers, o el desig d'acabar un viatge de noces sota el simon. Ulrica, aquell dia, es va sentir lloar profusament per la seva melmelada de ribes, i a més estrenava unes arracades que li daven un aire de nina feliça. Va eixir, doncs, de la seva habitual puerilitat i del seu engorronament confortable, i, un poc excitada, ella que era — i romangué — tota honesta, passà tres o quatre pinzellades dels seus ulls damunt els ulls del professor Gustau, i abandonà després la mà i un aparent abisme del seu esguard damunt el respall de la cadira del poeta transilvà. I a l'un i a l'altre repetí algunes coses que, muller excel·lent, havia sentit dir al seu marit, i s'havien enfurats en la seva memòria, sense interessar la gens, i mentre ella pensava en coses de la cuina i del parament. Els elogis a la melmelada, les arracades noves, el kummel, tot plegat va fer sorgir una mena d'Ulrica Musa.

I aleshores Bernhardt va pensar: — Té un esperit. He revifat en ella la guspira immortal. Ara existeix. Jo l'he creada.

II

Joan de Mirditza, fill d'un llogarret albanès, arribà a tenir grans riqueses i bella anomenada. Era un caçador com no cap altre, i els seus gossos llops eren els més bells del país. Un dia, però, ell, que havia collit tantes de roses fresques del roser de l'amor, i havia occit tantes de ferès amb el seu coltell — no volia pas matar de lluny, però deia que l'abraonament és més de la meitat de la joia de l'occure, — i havia amuntegat tantes de riqueses en els seus cofres, que ja era més ric que no pas mil contrabandistes grecs o mil adroguers armenis; ell que estava avesat que els homes veiessin amb temença i les dones amb defallir la seva brava figura de dues canes d'algària, com prengué la vanitat de totes aquestes coses, i començà de fer uns sospirs (que, formidable hominàs que era, semblaven bruels) per la grandesa de l'Albània. Perquè l'Albània era, en aquell temps, endarrerida i lladresca, i ell la volia tota bella. I en aquell temps, a Albània, hom no coneixia sinó les venjances tribals, com a sola sanció contra els homes; i aleshores ell va matar la meitat dels bandolers, i l'altra meitat els va fer jutges. I no hi havia sinó les escoles elementals dels convents, i ell va fer una universitat i en va nomenar rector l'albanès que tenia més bell al·lauge. I demanà al califa d'Estambul que tots els muftis haguessin de dir: — All

Marítima i Comercial

MOVIMENTS DEL PORT

Divendres, dia 14.

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor espanyol «Dilluns», de Swansea, amb carbó.

Vapor italià «Castana», de Palamós, amb carbó.

Vapor espanyol «Mabón», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Glasgow, amb carbó.

Vapor espanyol «Norte», de Gijón, amb carbó.

Vapor espanyol «Cullera», de Gandia, amb carbó.

Vapor francès «Sous», de Maragan, amb carbó.

Vapor anglès «Mexican Lady», de Port Said, amb carbó.

Vapor francès «Dama Blanca», de Gijón, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor belga «Eduard», de Mahó, amb carbó.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

Vapor espanyol «Eduard», de Mahó, amb carbó.

LA FIRA DE MOSTRES DE L'HAVANA

El Consell de directors de l'Oficina de Relacions Comercials Internacionals de l'Havana ha comunicat a la Fira de Mostres de Barcelona que li concedeix la representació i delegació de la Fira de Mostres de l'Havana, per a tots els treballs d'organització a l'Havana i a Catalunya, encaminats a aconseguir la més ampla manifestació possible de productes espanyols a la Fira de la capital de les Antilles.

Havent acceptat la Fira de Barcelona la dita delegació, per respondre a un dels seus fins que és el de l'aproximació dels mercats Hispano-Americans, és de saber que a les oficines de la mateixa, els productors als quals interessa la introducció dels seus productes al mercat antillà, trobaran quantes dades necessitin per a conèixer a la Fira de l'Havana, el Reglament de la mateixa i les condicions d'adhesió.

La Cambra Oficial d'Indústria prege a tots els industrials als quals pugui interessar la concurrència a la Fira de Mostres de l'Havana, queindrà lloc a l'últim del proper febrer, que es serveixi passar per les seves oficines, plaça Santa Anna, 4, per a informar-los del curs de les gestions empreses per a organitzar una concurrència de caràcter col·lectiu.

Així mateix invita la Cambra a tots els productors, que exportin o tinguin interès en exportar a l'Havana, a que s'informin a les seves oficines de la corporació a l'objecte d'informar-los sobre la forma de concurrir a la dita Fira.

PESOS OBLIGATORIS PER ALS COMERCANTS

Fa algun temps la Cambra Mercantil d'aquesta ciutat es va dirigir a l'autoritat governativa per saber exactament les obligacions que corresponen als comerciants, segons les ordres donades per la superioritat, en relació a pesos i mesures i, especialment, si aquestes obligacions corresponen igualment als que es serveixen de balances automàtiques.

En contestació a la instància de la Cambra s'ha rebut l'efecte següent:

«Ministeri d'Instrucció Pública i

Belles Arts, Decoració general de l'Institut Geogràfic. Inspecció i Contractació de Pesos i Mesures. — L'Excmo. Sr. Senyor governador d'aquesta «provincia», amb aquesta data, i en vista de la instància signada per V. S. el dia 21 de novembre últim, ha resolt que complint l'ordenament per la Direcció general de l'Institut Geogràfic, a les balances automàtiques ha d'acompanyar un joc de pesos degudament contrastats, a fi que el públic pugui comprovar les pesades, el qual ha de compondre's dels pesos necessaris per a poder comptar totes les pesades des de la força o alçada màxima de la balança a un gram, i acompanyar com a termini per a l'adquisició de l'aparellat joc de pesos, fins al vint primer de gener, des del qual data s'exigirà als comerciants i industrials que usen balança automàtica.

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

PREMI DE L'OR (Prus de compra)	
Alfons	145'50 percent
Isabel	145'00 »
Unce mitges unces	145'50 »
Unce d'unça	145'00 »
1116 d'unça	145'00 »
Dòlars	145'00 »
Francs	7'55 »
Lliures	36'80 »

Canvis facilitats per la Casa Soler i Torra Gaus

PREUS DE COMPRA	
Bitllets:	Francesos, 40'60
	Anglesos, 33'40
	Italianos, 33'10
	Belgues, 35'10
	Suïssos, 133'00
	Portuguesos, 9'25
	Alemanys, 0'00
	Austríacs, 0'00
	Holandesos, 2'80
	Russos, 0'00
	Grecs, 0'00
	Suecs, 1'85
	Noruecs, 1'00
	Dinamarques, 1'15
	Romanes, 3'20
	Turques, 3'00
	Estats Units, 7'62
	Canadà, 7'45
	Argentinians, 2'35
	Uruguaians, 5'55
	Xilens, 0'75
	Brasilers, 0'80
	Bolivians, 1'75
	Peruans, 2'50
	Paraguaians, 0'10
	Venezuelans, 0'00
	Japonesos, 3'00
	Algerians, 3'00
	Egipcis, 3'40
	Filipines, 3'40

Canvis facilitats per la Banca de Catalunya

DIVISES XECS NO COTITZADES.	
OFICIALMENT	
Portugal	0'99 ptes escut
Argentina	2'46 » pes
Holanda	2'94 » florí
Suècia	2'03 » corona
Noruega	1'15 » »
Tchécoslovaquia	22'65 » 100 cres.
Polònia	0'00 » 100 marcs
Romania	0'00 » 100 leis

OR	
Alfons	145'50
Unce	145'00
Isabel	145'00
Quarts	145'00
Penys	145'00
Dòlars	7'55
Lliures esterlines	36'80
Francs	145'00

BITLLETS	
Francs	40'50
Lliures	33'00
Lliures esterlines	33'40
Marc	0'0000
Corones	0'01

BORSA DE BARCELONA 14 desembre de 1923

COTITZACIO UNICA DEL COL·LEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA I EL MERCAT LLIUZ DE VALORS

VALORS A TERME. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: S'opera de Nords a 63'50 i a 63'55, Alacants a 62'00, Colònia a 66'15, i Rio de la Plata a 25'00 i a 25'75.

A la tarda, a la Casa Llotja, a fi de mes: Es fa de Nords de 63'55 a 63'55 i a 63'35, Alacants de 62'70 a 62'35, Colònia a 66, Rio de la Plata de 25'75 a 25'00 i en tancar s'han ofert a 24'50, i Gran Metropoli a 125'50 i de tancar a 125'75 diner.

Darrera sessió. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: S'ha fet de Nords de 62'95 a 63'05 i a 63'00, Alacants de 62'00 a 61'95 i a 62'00, Colònia a 66'00, i Rio de la Plata de 24'00 a 23'75 i de tancar a 24'15 diner.

DIFERÈNCIES DE LES OPERACIONS A TERME

De la tancar d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, baixen els Nords 0'05, els Alacants no tenen variació, i els Plats pugen 0'25.

De la matí a la de les cinc de la tarda d'ahir, baixen els Nords 0'55, els Alacants 0'60, i els Colònials 0'15. El Rio de la Plata des del darrer canvi d'ahir al d'avui ha baixat prop de dos enters.

COTITZACIO DE MONEDES ESTRANGERES

Francs, 40'90; suïssos, 133'45; belgues, 35'40; lliures, 33'45; dòlars, 7'65.

AL COMPTAT, COTITZACIO DE VALORS NO INSCRITS ENORA EN EL BUTLLETÍ OFICIAL

Barcelona Traction and Light Power 7 1/2, «1921», a 101'00.

Barcelona Traction and Light Power 7 1/2, pref., a 117'00.

Ferrocarrils de Catalunya 6 1/2, a 102'00.

Compania Espanyola de Colonització 6 1/2, a 95'25.

F. C. Cremallera de Montserrat 6 1/2, a 103'00.

Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 98'50.

Societat Gallega d'Electricitat 6 1/2, a 00'00.

(Reproducció del Butlletí Oficial)

Deutes Estats	Deutes Estats	Deutes Estats	Deutes Estats
Interior	Exterior	Amortitz. G. I. H.	Amortitz. G. I. H.
A. 1911	A. 1911	A. 1911	A. 1911
B. 1911	B. 1911	B. 1911	B. 1911
C. 1911	C. 1911	C. 1911	C. 1911
D. 1911	D. 1911	D. 1911	D. 1911
E. 1911	E. 1911	E. 1911	E. 1911
F. 1911	F. 1911	F. 1911	F. 1911
G. 1911	G. 1911	G. 1911	G. 1911
H. 1911	H. 1911	H. 1911	H. 1911
I. 1911	I. 1911	I. 1911	I. 1911
J. 1911	J. 1911	J. 1911	J. 1911
K. 1911	K. 1911	K. 1911	K. 1911
L. 1911	L. 1911	L. 1911	L. 1911
M. 1911	M. 1911	M. 1911	M. 1911
N. 1911	N. 1911	N. 1911	N. 1911
O. 1911	O. 1911	O. 1911	O. 1911
P. 1911	P. 1911	P. 1911	P. 1911
Q. 1911	Q. 1911	Q. 1911	Q. 1911
R. 1911	R. 1911	R. 1911	R. 1911
S. 1911	S. 1911	S. 1911	S. 1911
T. 1911	T. 1911	T. 1911	T. 1911
U. 1911	U. 1911	U. 1911	U. 1911
V. 1911	V. 1911	V. 1911	V. 1911
W. 1911	W. 1911	W. 1911	W. 1911
X. 1911	X. 1911	X. 1911	X. 1911
Y. 1911	Y. 1911	Y. 1911	Y. 1911
Z. 1911	Z. 1911	Z. 1911	Z. 1911
AA. 1911	AA. 1911	AA. 1911	AA. 1911
BB. 1911	BB. 1911	BB. 1911	BB. 1911
CC. 1911	CC. 1911	CC. 1911	CC. 1911
DD. 1911	DD. 1911	DD. 1911	DD. 1911
EE. 1911	EE. 1911	EE. 1911	EE. 1911
FF. 1911	FF. 1911	FF. 1911	FF. 1911
GG. 1911	GG. 1911	GG. 1911	GG. 1911
HH. 1911	HH. 1911	HH. 1911	HH. 1911
II. 1911	II. 1911	II. 1911	II. 1911
JJ. 1911	JJ. 1911	JJ. 1911	JJ. 1911
KK. 1911	KK. 1911	KK. 1911	KK. 1911
LL. 1911	LL. 1911	LL. 1911	LL. 1911
MM. 1911	MM. 1911	MM. 1911	MM. 1911
NN. 1911	NN. 1911	NN. 1911	NN. 1911
OO. 1911	OO. 1911	OO. 1911	OO. 1911
PP. 1911	PP. 1911	PP. 1911	PP. 1911
QQ. 1911	QQ. 1911	QQ. 1911	QQ. 1911
RR. 1911	RR. 1911	RR. 1911	RR. 1911
SS. 1911	SS. 1911	SS. 1911	SS. 1911
TT. 1911	TT. 1911	TT. 1911	TT. 1911
UU. 1911	UU. 1911	UU. 1911	UU. 1911
VV. 1911	VV. 1911	VV. 1911	VV. 1911
WW. 1911	WW. 1911	WW. 1911	WW. 1911
XX. 1911	XX. 1911	XX. 1911	XX. 1911
YY. 1911	YY. 1911	YY. 1911	YY. 1911
ZZ. 1911	ZZ. 1911	ZZ. 1911	ZZ. 1911
AAA. 1911	AAA. 1911	AAA. 1911	AAA. 1911
BBB. 1911	BBB. 1911	BBB. 1911	BBB. 1911
CCC. 1911	CCC. 1911	CCC. 1911	CCC. 1911
DDD. 1911	DDD. 1911	DDD. 1911	DDD. 1911
EEE. 1911	EEE. 1911	EEE. 1911	EEE. 1911
FFF. 1911	FFF. 1911	FFF. 1911	FFF. 1911
GGG. 1911	GGG. 1911	GGG. 1911	GGG. 1911
HHH. 1911	HHH. 1911	HHH. 1911	HHH. 1911
III. 1911	III. 1911	III. 1911	III. 1911
JJJ. 1911	JJJ. 1911	JJJ. 1911	JJJ. 1911
KKK. 1911	KKK. 1911	KKK. 1911	KKK. 1911
LLL. 1911	LLL. 1911	LLL. 1911	LLL. 1911
MMM. 1911	MMM. 1911	MMM. 1911	MMM. 1911
NNN. 1911	NNN. 1911	NNN. 1911	NNN. 1911
OOO. 1911	OOO. 1911	OOO. 1911	OOO. 1911
PPP. 1911	PPP. 1911	PPP. 1911	PPP. 1911
QQQ. 1911	QQQ. 1911	QQQ. 1911	QQQ. 1911
RRR. 1911	RRR. 1911	RRR. 1911	RRR. 1911
SSS. 1911	SSS. 1911	SSS. 1911	SSS. 1911
TTT. 1911	TTT. 1911	TTT. 1911	TTT. 1911
UUU. 1911	UUU. 1911	UUU. 1911	UUU. 1911
VVV. 1911	VVV. 1911	VVV. 1911	VVV. 1911
WWW. 1911	WWW. 1911	WWW. 1911	WWW. 1911
XXX. 1911	XXX. 1911	XXX. 1911	XXX. 1911
YYY. 1911	YYY. 1911	YYY. 1911	YYY. 1911
ZZZ. 1911	ZZZ. 1911	ZZZ. 1911	ZZZ. 1911
AAA. 1911	AAA. 1911	AAA. 1911	AAA. 1911
BBB. 1911	BBB. 1911	BBB. 1911	BBB. 1911
CCC. 1911	CCC. 1911	CCC. 1911	CCC. 1911
DDD. 1911	DDD. 1911	DDD. 1911	DDD. 1911
EEE. 1911	EEE. 1911	EEE. 1911	EEE. 1911
FFF. 1911	FFF. 1911	FFF. 1911	FFF. 1911
GGG. 1911	GGG. 1911	GGG. 1911	GGG. 1911
HHH. 1911	HHH. 1911	HHH. 1911	HHH. 1911
III. 1911	III. 1911	III. 1911	III. 1911
JJJ. 1911	JJJ. 1911	JJJ. 1911	JJJ. 1911
KKK. 1911	KKK. 1911	KKK. 1911	KKK. 1911
LLL. 1911	LLL. 1911	LLL. 1911	LLL. 1911
MMM. 1911	MMM. 1911	MMM. 1911	MMM. 1911
NNN. 1911	NNN. 1911	NNN. 1911	NNN. 1911
OOO. 1911	OOO. 1911	OOO. 1911	OOO. 1911
PPP. 1911	PPP. 1911	PPP. 1911	PPP. 1911
QQQ. 1911	QQQ. 1911	QQQ. 1911	QQQ. 1911
RRR. 1911	RRR. 1911	RRR. 1911	RRR. 1911
SSS. 1911	SSS. 1911	SSS. 1911	SSS. 1911
TTT. 1911	TTT. 1911	TTT. 1911	TTT. 1911
UUU. 1911	UUU. 1911	UUU. 1911	UUU. 1911
VVV. 1911	VVV. 1911	VVV. 1911	VVV. 1911
WWW. 1911	WWW. 1911	WWW. 1911	WWW. 1911
XXX. 1911	XXX. 1911	XXX. 1911	XXX. 1911
YYY. 1911	YYY. 1911	YYY. 1911	YYY. 1911
ZZZ. 1911	ZZZ. 1911	ZZZ. 1911	ZZZ. 1911
AAA. 1911	AAA. 1911	AAA. 1911	AAA. 1911
BBB. 1911	BBB. 1911	BBB. 1911	BBB. 1911
CCC. 1911	CCC. 1911	CCC. 1911	CCC. 1911
DDD. 1911	DDD. 1911	DDD. 1911	DDD. 1911
EEE. 1911	EEE. 1911	EEE. 1911	EEE. 1911
FFF. 1911	FFF. 1911	FFF. 1911	FFF. 1911
GGG. 1911	GGG. 1911	GGG. 1911	GGG. 1911
HHH. 1911	HHH. 1911	HHH. 1911	HHH. 1911
III. 1911	III. 1911	III. 1911	III. 1911
JJJ. 1911	JJJ. 1911	JJJ. 1911	JJJ. 1911
KKK. 1911	KKK. 1911	KKK. 1911	KKK. 1911
LLL. 1911	LLL. 1911	LLL. 1911	LLL. 1911
MMM. 1911	MMM. 1911	MMM. 1911	MMM. 1911
NNN. 1911	NNN. 1911	NNN. 1911	NNN. 1911
OOO. 1911	OOO. 1911	OOO. 1911	OOO. 1911
PPP. 1911	PPP. 1911	PPP. 1911	PPP. 1911
QQQ. 1911	QQQ. 1911	QQQ. 1911	QQQ. 1911
RRR. 1911	RRR. 1911	RRR. 1911	RRR. 1911
SSS. 1911	SSS. 1911	SSS. 1911	SSS. 1911
TTT. 1911	TTT. 1911	TTT. 1911	TTT. 1911
UUU. 1911	UUU. 1911	UUU. 1911	UUU. 1911
VVV. 1911	VVV. 1911	VVV. 1911	VVV. 1911
WWW. 1911	WWW. 1911	WWW. 1911	WWW. 1911
XXX. 1911	XXX. 1911	XXX. 1911	XXX. 1911
YYY. 1911	YYY. 1911	YYY. 1911	YYY. 1911
ZZZ. 1911	ZZZ. 1911	ZZZ. 1911	ZZZ. 1911
AAA. 1911	AAA. 1911	AAA. 1911	AAA. 1911
BBB. 1911	BBB. 1911	BBB. 1911	BBB. 1911
CCC. 1911	CCC. 1911	CCC. 1911	CCC. 1911
DDD. 1911	DDD. 1911	DDD. 1911	DDD. 1911
EEE. 1911	EEE. 1911	EEE. 1911	EEE. 1911
FFF. 1911	FFF. 1911	FFF. 1911	FFF. 1911
GGG. 1911	GGG. 1911	GGG. 1911	GGG. 191

